لغة البشتو

إدارة أوقاف
صالح عبدالعزيز الراجحي

د مسلمان ساتنه

په قرآني او نبوي اذکارو کی

د (حصن المسلم) پښتو ژباړنه

ليکنه

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ژباړنه

عبد النافع زُلال

طبع على نفقة إدارة أوقاف
صالح بن عبدالعزيز الراجحي
غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين
www.rajhiawqaf.org

يهدى ولا يباع

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن* سریزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد الرسول الأمين، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

پـــدي کـــي شک نشته چي د شرعي نصوصو (قرآني آيتونو او نبوي احاديـــثو) ژباړل د اهميت وړ خبره ده، ترڅو عام خلک* چي له عربي ژبي سره آشنايي نلري، وکولای شي د قرآن او حديثو د الفاظو په معنی پوه شي، او په هغه کي نغښتي* مفاهيمو او احکامو باندي ځان خبر کړي. او لدې جملي نه د دعاګانو او اذکارو ژباړل* هم ارزښتناک کار دی، پدې چي دعاګاني او اذکـــار د مسلمان په معنوي ژوند کي يو ځانګړی ځای لري، چي د ژوند په مختلفو او بدليدونکو حالاتو کي الله جل جلاله ته دبنده د توجه اړولو، تضرع* او عاجـــزي کولـــو، او د هغه د يادولو او ستايلو، او له هغه نه مرستي او مدد غوښتلو، او د هغه حکم او فيصلې او قضاء او قدر ته د تسليميدلو څرګندونه* کوي. که څه هم د مسنونه دعاګانو او اذکارو ويل په عربي سره غوره خبره ده، خو د هغه په معناګانو او مفاهيمو باندي پوهيدل هم ضروري ګڼل کيږي، تر څو يې د لوستلو او ويلو په حالت کي لوستونکی له پوره اخلاص او د زړه له حضور نه، او په هغه کي د تدبر* او تفکر* کولو نه برخمن* وي.

مـــا پـــه ژباړنه کي د لفظي او حرفي ژباړني لاره نده غوره کړې، بلکه د معنـــی او مفهوم په نظر کي نيولو سره مي د پښتو ژبي د قواعدو سره سم روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړنه کړېده، او دا ځکه چي حرفي او لفظي ژباړنه په دوه لحاظه کمزوري وي، اول دا چــي د عربي جملې مفهوم په پوره توګه* نشي افاده* کولای، او بل دا چي پښتو جمله د کلماتو د ارتباط او ترتيب په لحاظ کمزورې، او ناتمامه وي، او لوستونکی ته د فهم وړ نه وي.

او کـــوم عـــبارتونه يـــا کلمي چي د معنی د بشپړ تيا* لپاره مي اضافه کړېدي، هغه مي د دوو منحني شکله قوسونو په مينځ کي راوړېدي، تر څو د اصلي عبارت له ترجمې نه بې توپير* وشي.

بل دا چي په پښتو کي د مختلفو هجو او د مرادفو کلماتو د شته والي په خاطر مي د نومړو کلماتو تر څنګ د ستوري علامه (*) ايښې ده، او بيا مي د کـــتاب په پای کي د نومړو کلماتو يو جدول يا لست اضافه کړېدی، تر څو د ستوري لرونکي کلمې د دوهمي معنی يا بلې هجې د پېژندنې لپاره ورته مراجعه وشـــي، او پـــدې توګه به د مختلفو هجو لوستونکي له کتاب نه په آسانۍ سره استفاده وکړای شي.

د احاديثو د ژباړلو لپاره مي د احاديثو شرح کونکي کتابونو ته مراجعه کړېده، او د خپل توان سره سم مي هغه معنی غوره کړېده، چي د لوستونکي فهم ته له ټولو نه نژدې ده، او د پښتو جملې سره زيات سمون لري.

اميد دی چي دا کتاب د مسلمان ورور لپاره ګټور واقع شي، او له دعا نه مي هېر نکړي.

وصلى الله على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه وسلم.

عبد النافع زُلال

azolal@yahoo.com
azolal@hotmail.com

رياض- ١٤٢٣/١/١٥هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصنف سریزه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دا یو مختصر (کتاب) دی چي ما له خپل بل کتاب «الذكرُ والدعاءُ والعلاجُ بالرُّقَى مِنَ الكتابِ والسُّنّةِ» نه مختصر کړیدی، او په هغه کي مي د نومړي کتاب نه یواځي اذکار راوړیدي، تر څو په سفر کي يې له ځان سره اخيستل آسانه وي.

او یواځي مي د ذکر او دعا متن راوړی، او د هغه د تخریج له مراجعو نه مي له اصلي کتاب نه یواځي یو یا دوه مراجع ذکر کړیدي، او څوک چي د نومړي ذکر او دعا راوي (صحابي) او د هغه تخريج پيژندل غواړي، نو اصلي کتاب ته دي مراجعه وکړي.

له الله ﷻ نه د هغه په نیکو نومونو، او لوړو صفتونو سره سوال کوم چي دا کتاب خالص د خپل رضا لپاره وګرځوي، او هغه ما ته، لوستونکي ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاپونكي ته، او هغه چا ته چي په خپرولو كي يي برخه اخيستي ده په دنيا او آخرت كي گټور وگرځوي، الله ﷻ د همدي كار مَل او په هغه باندي قادر دى.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

صفر/ ١٤٠٩هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذكر فضيلت

الله جل جلاله فرمايي: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ۱۵۲]

۞ ما ياد كړئ، زه به تاسو ياد كړم، او زما شكر پرځاى كړئ، او زما نا شكري مه كوئ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ [الأحزاب: ٤١]

۞ اې مومنانو! الله په ډيرو يادولو سره ياد كړئ.

﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ [الأحزاب: ۳۵]

۞ او د الله ذكر كونكو سړو او ذكر كونكو ښځو لپاره الله جل جلاله بخښنه* او لوى ثواب او اجر تيار كړى دى.

﴿وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ۲۰۵]

۞ خپل رب په عاجزۍ او په ويره او په ټيټ آواز سره چې پورته نه وي، له خپل ځان سره سبا او بيګاه ياد كړه، او له غافلانو څخه مه كيږه.

پيغمبر ﷺ فرمايي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»[١].

۞ هغه څوک چي د خپل رب* ذکر کوي، او هغه څوک چي نه يې کوي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

او فرمايي: «أَلاَ أُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»[٢].

۞ آيا تاسو خبر نکړم ستاسو د بنو اعمالو نه، او له هغو اعمالو نه چي ستاسو د رب* په نزد له ټولو نه پاک دي، او ستاسو دَرَجې* لوړوي*، او ستاسو لپاره د سرو زرو او سپينو زرو له خيراتولو نه هم غوره* دي، او ستاسو لپاره لدې نه هم غوره دي چي د دښمن سره مخامخ شی او بيا يو د بل غاړي* ووهی؟ (صحابه وو) وويل: هو (خبر مو کړه)، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: (هغه) د الله ﷻ ذکر کول دي.

او همدا رنګه فرمايي: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/٢٠٨)، او د مسلم ١/٥٣٩ لفظ دادی: «مثل البيت الذي يذكر الله فيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت»، ترجمه: هغه کور چي په هغه کي د الله ذکر کيږي، او هغه کور چي د الله ذکر نه پکښې کيږي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

(٢) ترمذي ٥/٤٥٩، ابن ماجه ٢/١٢٤٥، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِـــي، وَإِنْ ذَكَـــرَنِي فِي مَلَإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْراً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعًا، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»(١).

۞ الله جَلَّ جَلاله فرمايي: زه د بنده د ګمان په وړاندي يم، او زه ورسره يم چي کله ما ياد کړي، نو که يې په خپل زړه کي ياد کړم، زه يې له ځان سره يادوم، او که يې په يوې ډلې کي ياد کړم، زه يې د هغې نه په غوره* ډله کي يادوم، او که ما ته د يوي لويشتي په اندازه رانژدي شي، زه به هغه ته د يو ګز په اندازه نژدې شم، او که ما ته د يو ګز په اندازه نژدي شي، زه به هغه ته د يوې وازې* په اندازه نژدي شم، او که ما ته په پښو* روان راشي، زه به ورته په منډه* ورشم.

وعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ ﷺ أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الإِسْلاَمِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»(٢).

۞ دعبد الله بن بُسر ﷺ نه روايت دی چي يوه سړي وويل: ای د الله رســوله! د اســلام احکام پر* ما زيات شول، نو ما ته داسي شی* وښايه چي هغه باندي ټينګ عمل وکړم، پيغمبر ﷺ ورته وفرمايل: چي

(١) بخاري ٨/١٧١، مسلم ٤/٢٠٦١، او دا لفظ د بخاري دی.
(٢) ترمذي ٥/٤٥٨، ابن ماجه ٢/١٢٤٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه دي بايد تل* د الله ﷻ په ذکر سره لمده* وي.

او پیغمبر ﷺ همدا رنګه فرمايي: «مَنْ قَرَأَ حَرْفاً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ»[١].

۞ چا چي د الله ﷻ له کتاب (قرآن) نه يو حرف ولوست*، نو هغه لره پدې کي يوه نيکي ده، او يوه نيکي لس چنده (ثواب*) لري، زه نـــه وايم چي ﴿الم﴾ يو حرف دی، بلکه الف (بيل*) حرف دی، او لام (بيل) حرف دی، او ميم (بيل) حرف دی.

وعَـــنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ﷺ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطِيعَةِ رَحِمٍ؟» فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنْ الإِبِلِ»[٢].

۞ عقـــبه بن عامر ﷺ وايي: چي مونږ په صُفه* کي (ناست) وو

---

(١) ترمذي ١٧٥/٥، صحيح الترمذي ٩/٣، صحيح الجامع الصغير ٣٤٠/٥.

(٢) مسلم ٥٥٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پيغمبر ﷺ راووت، او وېې فرمايل: له تاسو نه څوک دا غوره ګڼي چې هره ورځ «بُطحان*» يا «عقيق*» ته لاړ شي، او له هغه ځای نه دوه بوکونو* واله اوښان* راولي، چې نه يې په کې کومه ګناه کړې وي، او نه يې پکې خپلولي ختمه کړې وي؟ نو مونږ وويل: چې مونږ (ټول) دا خوښوو، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: که له تاسو نه يو څوک مسجد* ته لاړ شي او د قرآن دوه آيته زده کړي او يا يې ولولي، او يا د قرآن دوه آيته ولـــولي، نو دا ورته له دوو اوښانو نه غوره* دہ، او درې (آيته) له درېو (اوښانو) نه غوره دي، او څلور له څلورو نه، او همدارنګې (دآيتونو) د شمير په اندازه له اوښانو نه غوره دي.

او ﷺ فــــرمايي: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَداً لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللّه ترَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعاً لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فَيه كَانَتْ عَلَيْه مَنْ اللّه تَرَةٌ»[۱].

۞ څـــوک چې په يو ځای کې کيناست او الله ﷻ يې پکې ياد نکړ، نو د الله ﷻ له طرف نه به پرې کمښت او زيان پيښ شي، او چا چې په يو ځای کې ډډه ولګوله او الله ﷻ يې هلته ياد نکړ، نو دالله ﷻ له طرف نه به ده ته کموالی او نقصان راشي.

---

(۱) ابو داود ۲٦۴/۴، او نورو هم روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳۴۲/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ﷺ فرمايي: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلساً لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فيه وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلاَّ كَانَ عَلَيْهِمْ ترَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»[١].

۞ كوم قوم چي په يو ځاى كي كيني، او الله ﷻ پكي ياد نكړي، او نه په پيغمبر ﷺ درود ووايي، نو دا به ددوى لپاره (دالله ﷻ له جانب نه) دنقصان سبب وي، كه وغواړي عذاب به وركړي، او كه وغواړي بخښنه* به ورته وكړي.

او فرمايي: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلس لاَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فيه إِلاَّ قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً»[٢].

۞ كوم قوم چي له يو داسي مجلس نه پاڅيده*، چي د الله ﷻ ذكر يي پكي نه وي كړى، نو داسي به وي لكه چي د خره د مرداري* نه پاڅيدلى وي، او دا به د دوى لپاره د افسوس سبب وي.

١- دخوب نه د پاڅيدو دعاګاني

١- «الْحَمْدُ للَّه الَّذي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْه النُّشُورُ»[٣].

۞ ټولــه غوره ستاينه* الله لره ده، هغه چي مونږ يي پس له مرګه

(١) ترمذي، صحيح الترمذي ٣/١٤٠.

(٢) ابو داود ٤/٢٦٤، احمد ٢/٣٨٩، صحيح الجامع ٥/١٧٦.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي کړي يو، او همده ته بيا ژوندي کيدل او ورتګ دی.

۲- «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْـــدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»[۱].

۞ بيله الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته، هغه يو دی شريک نلري، همده لره ټولواکي او ټوله غوره ستاينه* ده، او همدی په هر څه قادر دی، پوره پاکي او ټوله غوره ستاينه يوازي الله لره ده، بيله* الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته ، الله لوی دی، او هيڅ قوت او طاقت نشـــته (د ګـــناه نـــه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په اوچت او باعظمت الله ﷻ سره، پروردګاره ما ته بخښنه* وکړه.

۳- «الحَمدُ لله الّذي عَافَانِي فِي جَسَدِي، ورَدَّ عليَّ رُوحِي، وأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ»[۲].

۞ ټولـــه غوره ستاينه * هغه الله لره ده چي ما ته يې په بدن کي

---

(۱) څـــوک چي دا ووايي، ګناهونه به يې وبخښـل شي، او که دعا وکړي، قبوله به شي، او که پاڅي اودس وکړي او بيا لمونځ وکړي، نو لمونځ به يې قبول شي.
بخـــاري (فـــتح الـــباري ۳/۳۹)، او نورو هم روايت کړيدی، او پورتنی لفظ د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ۲/۳۳۵.

(۲) ترمذي ۵/۴۷۳، صحيح الترمذي ۳/۱۴۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتيا راكړي، او ما ته يي زما روح بيا را كړ، او ما ته يې د خپل ذكر اجازه او حكم كړى دى.

٤- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ * رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَاباً مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْبِلاَدِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ * لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكِتَاب لَمَن يُؤْمنُ باللّه وَمَا أُنزلَ إلَيْكُمْ وَمَآ أُنزلَ إلَيْهمْ خَاشعينَ للّـَـه لاَ يَشْتَرُونَ بآيَاتَ اللّه ثَمَناً قَليلاً أُوْلَئكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عندَ رَبِّهـِـمْ إنَّ اللّـــهَ سَرِيعُ الْحسَاب * يَا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُواْ اصْبرُواْ وَصَــابرُواْ وَرَابطُــواْ وَاتَّقُــواْ اللّـــهَ لَعَلَّكُــمْ تُفْلحُــونَ﴾
[آل عمران: ١٩٠-٢٠٠] (١).

۞ بې شكه چې په آسمانونو او ځمكه كې، او د شپې او ورځې په بدليدلو كې د عقل خاوندانو لپاره نښې نښانې دي، هغه كسان چې د الله ذكــر كوي پداسې حال كې چې ولاړ* وي، او ناست وي، او په ډډه* باندې وي، او دآسمانونو او ځمكې په پيدايښت كې سوچ او فكر كــوي، (او وايې) اى زموږ پروردګاره! دا (آسمانونه او ځمكه) دې خوشې او بې فايدې ندي پيدا كړي، پاكي ده تا لره، نو موږ د دوزخ* له عذاب نه وساته. اى پروردګاره! بې شكه چې ته څوک دوزخ* ته واچــوې نو په رښتيا سره تا هغه رسوا او ذليل كړيدى، او ظالمانو لره هيڅوک مرستندوى نشته. اى پروردګاره! په رښتيا سره موږ د آواز* كونكې (آواز) واوريد چې ايمان ته يې بلنه* كوله (ويل يې) چې په خپل پروردګار ايمان راوړى، نو موږ ايمان راوړ، اى زموږ پروردګاره! زموږ

---

(١) بخاري (فتح الباري ٨/٢٣٧)، مسلم ١/٥٣٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه را ته وبخښه*، او زمونږ بد کارونه را نه ليري کړه، او مونږ ته لــــه نيکانو* سره مرګ راکړه. ای زمونږ پروردګاره! مونږ ته هغه څه راکړه چي د خپلو پيغمبرانو په (ذريعه) دي راسره وعده کړيده، او د قيامت په ورځ مو مه رسوا کوه، په رښتيا سره چي ته د وعدي مخالفت نکوې. نو د دوی پروردګار د دوی (دعا) قبوله کړه، (پدې شان) چي زه به له تاسو نه د هيڅ عمل کونکي عمل نه ضايع* کوم، نر وي او که ښځه، (ټول) يو له بل نه ياست، نو هغو کسانو چي هجرت يې کړی، او له خــــپلو کورونو نه ايستلي شوي، او زما په لاره* کي ورته اذيت رســـيدلی، او جهاد يې کړی، او وژل شويدي، نو خامخا به زه د دوی ګناهونه وبخښم، او هرو مرو* به دوی هغه جنتونو ته داخل کړم چي (دهغو دمانيو او ونو) لاندي ويالې بهيږي، (او دا) د الله له جانبه جزا او ثواب دی، او د الله په نزد ډير ښه ثواب او اجر دی. په ښارونو کي د کافرانو تلل را تلل دي تا نه تير باسي. (دا) يو نا څيزه* متاع او فائده ده، او بيا د دوی ځای دوزخ دی، او ډير بد د هستوګني ځای دی. ليکن هغــــه کسان چي له خپل پروردګار نه ويريږي* او پرهيزګاري کوي، هغوی لره داسي جنتونه دي چي په هغه کي به ويالې رواني وي، تل* به پــــه هغه کي استوګن وي، (او دا) د الله له جانبه ميلمستيا ده (هغوی لره)، او هغه څه چي د الله سره دي هغه د نيکانو لپاره (ډير) غوره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په تحقیق سره د اهل کتاب نه داسي کسان شته چي په الله او په هغه (قــرآن) چي تاسو ته نازل کړي شویدی، او په هغه (تورات او انجیل) چي دوی ته نازل کړي شوی دی، ایمان لري، پداسي حال کي چي له الله نــه ویریدونکي دي، د الله آیاتونه په لږو پیسو نه خرخوي، د دي کسانو اجر او ثواب د الله سره دی، په رښتیا سره چي الله ژر حساب کونکی دی. ای مومنانو! صبر وکړی، او ټینګ اوسی (د دښمنانو په مقابل کي)، او جهاد ته تیار اوسی، او له الله نه وویریږی، ددې لپاره چي تاسو کامیابه شي.

۳- د جامو اغوستلو دعا

٥- «الحَمدُ لله الّذي كَسَاني هَذا (الثَّوبَ) وَرَزَقَنيه مِنْ غَيرِ حَوْلٍ مِنّي ولا قُوّة..»(۱).

۞ ژبــاړه: ټول‌ــه غوره ستاینه* ده هغه الله لره چي ما ته يي دا جامه* را واغوستله، او بیله* کوم طاقت او قوت نه يې ما ته راکړه.

۳- دنوي جامي اغوستلو دعا

٦- «اللَّهُــمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنيه، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»(۲).

(۱) بیله* نسائي نورو اصحاب السنن* روایت کړیدی، ارواء الغلیل ۴۷/۷.

(۲) ابو داود، ترمذي. او بغوي روایت کړیدی، شمائل الترمذي د ألباني لیکنه ص۴۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ يـــا الهـــي! تا لره تېوله غوره ستاينه* ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوستله، زه د هغې د خير ، او د څه لپاره چې جوړه شويده د هغه د خير سوال درنه کوم، او پناه غواړم په تا سره د هغې له شر نه او د هغه څه له شر نه کُوم لپاره چې هغه جوړه شويده.

۴- چا چې نوې جامې واغوستلي هغه ته دعا

۷-«تُبْلِي، وَيُخْلِفُ اللهُ تَعالَى»[1].

۞ (دا جامه) زړه کړې، او الله دې د هغه په ځای نوري جامې در کړي.

۸- «الْبَسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً»[2].

۞ نـــوې (جامه) واغوندې، او ستايلى واوسيږې، او دشهادت په مرګ مړ شې.

۵- دجامو ايستلو په وخت کي دعا

۹- «بِسْمِ اللهِ»[3].

۞ د الله په نوم سره (دا جامه اوباسم).

---

(۱) ابو داود ۴۱/۴، صحيح ابي داود ۷٦۰/۲.

(۲) ابن ماجه ۱۱۷۸/۲، بغوي ۴۱/۱۲، صحيح ابن ماجه ۲۷۵/۲.

(۳) تـــرمذي ۵۰۵/۲، او نـــورو هم روايت کړيدی، اِرواء الغليل ۴۹ نمبر حديث، صحيح الجامع ۲۰۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦- د اودس ماتي ځای ته د داخليدلو دعا

۱۰- «[بِسْمِ اللهِ] اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبُثِ وَالْخَبَائِثِ»(۱).

۞ د الله په نوم سره، الهي! زه په تا سره له نرينه او ښځينه شيطانانو نه پناه غواړم.

٧- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا

۱۱- «غُفْرَانَكَ»(۲).

۞ ستا بخښنه غواړم.

٨- داوداسه نه مخكي ذكر

۱۲- «بِسْمِ اللهِ»(۳).

۞ د الله په نامه سره (اودس پيل كوم).

٩- د اودس نه وروسته دعا

۱۳-۱- «أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَـهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

---

(۱) بخاري ۱/۴۵، مسلم ۱/۲۸۳، او دا اضافه: «بسم الله في أولـه» سعيد بن منصور روايت كړيدی، فتح الباري ۱/۲۴۴.

(۲) بـيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت كړيدی، او نسائي په «عمل اليوم والليلة» كي روايت كړيدی، زاد المعاد ۲/۳۸۷.

(۳) ابو داود، ابن ماجه او احمد روايت كړيدی، ارواء الغليل ۱/۱۱۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..»[١].

۞ شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

١٤-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ الْمُتَطَهِّرِينَ»[٢].

۞ الهي! ما د توبه ايستونکو څخه وګرځوه، او د (پاکو) کسانو څخه مي وګرځوه.

١٥-٣- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[٣].

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، زه شاهدي* ورکوم چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

١٠- د کور نه دوتلو ذکر

١٦-١- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

(١) مسلم ١/٢٠٩.

(٢) ترمذي ١/٧٨، صحيح الترمذي ١/١٨.

(٣) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص١٧٣، ارواء الغليل ١/١٣٥، ٢/٩٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالله»[۱].

۞ د الله په نامه سره (له کور نه وځم)، په الله باندي توکل او تکیه کــوم، او نشته هیڅ قوت او طاقت (له ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر د الله ﷻ (په توفیق) سره.

۱۷-۲- «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»[۲].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم لدې نه چي زه بې لاري شم، یا مــي بـــل څوک بې لاري کړي، یا وښویږم، یا وښویولی شم، یا ظلم وکړم، یا ظلم را سره وشي، یا (چا ته) ضرر او نقصان ورسوم، یا را ته (له بل چا نه) ضرر ورسولی شي.

۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر

۱۸- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ»[۳].

---

(۱) ابو داود ۳۲۵/۴، ترمذي ۴۹۰/۵، صحیح الترمذي ۱۵۱/۳.

(۲) اصحاب السنن*، صحیح الترمذي ۱۵۲/۳، صحیح ابن ماجه ۳۳۶/۲.

(۳) ابــو داود ۳۲۵/۴، او علامه ابن باز په «تحفة الأخیار» ص۲۸ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی، او پــه صــحیح حدیث کې راغلي دي، د مسلم ۲۰۱۸ نمبر حدیث کې: کله چې سړی خپل کــور تــه ننوځي، او ننوتلو په وخت کې، او د خوراک په وخت کې الله یاد کړي، نو شیطان (خپلو ملګرو ته) وایي: زمونږ لپاره (دلته) نه د شپې ځای، او نه د (شپې) خوراک شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په نامه سره ننوتلو*، او د الله په نامه سره ووتلو*، او پر* خپل پروردګار مو توکل او تکیه کړیده.

او بیا دي په خپلو ورو* سلام وکړي.

١٢- مسجد ته د تللو دعا

١٩- «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نوراً، واجعَل فِي عَصَبِي نوراً، وفِي لَحْمِي نوراً، وفي دَمِي نوراً، وفِي شَعْرِي نوراً، وفِي بَشَرِي نوراً»[١]، «[اللهمّ اجْعَلْ لِي نوراً في قَبْرِي.. ونوراً في عظَامي]»[٢]، [«وَزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً»][٣]، [«وَهَبْ لِي نوراً عَلَى نُورٍ»][٤].

(١) تول پورتني صفات په بخاري ١١/١١٦ په ٦٣١٦ نمبر حديث کي راغلي دي، مسلم ١/٥٢٦، ٥٢٩، ٥٣٠، په ٧٦٣ نمبر حديث کي.

(٢) ترمذي ٣٤١٩ نمبر حديث، ٥/٤٨٣.

(٣) بخاري په «الأدب المفرد» ٦٩٥ نمبر حديث، ص٢٥٨، کي روايت کريدی، او آلباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٣٦ نمبر حديث کي د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(٤) ابن حجر دا لفظ په فتح الباري کي اوابن ابو عاصم ته يي په کتاب الدعاء کي نسبت کريدی، فتح الباري ١١/١١٨، او وايي: نو د مختلفو روايتونو نه پنځه ويشت خصلتونه راغونډ* شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زما په زړه کي رڼا* پيدا کړې، او په ژبه کي مي رڼا، او په غوږونو کي مي رڼا، او په سترګو کي مي رڼا، او له پاسه مي رڼا، او لاندي مي رڼا، او له ښي طرف نه مي رڼا، او له چپ طرف نه مي رڼا، او مخي ته مي رڼا، او شا ته مي رڼا، او په بدن کي مي رڼا پيدا کړې، او ما ته رڼا د قدر وړ وګرځوې، او ما ته رڼا مقرره کړې، او ما رڼا وګرځوې، الهي! ما ته رڼا راکړې، زما په پلو* کي رڼا پيدا کړې، او په غوښه کي مي رڼا، او په وينه کي مي رڼا، او په ويښتو* کي مي رڼا، او په پوټکي* کي مي رڼا پيدا کړې.

الهي! زما په قبر کي رڼا پيدا کړې، او زما په هډوکو کي رڼا، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او ما ته د رڼا بر سيره رڼا راکړې.

۱۳- مسجد ته د ننوتلو دعا

۲۰- «أَعُـــوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۱)، [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ](۲) [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ](۳) «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»(٤).

(۱) ابو داود، صحيح الجامع ۴۵۹۱ نمبر حديث.

(۲) ابن السني ۸۸ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللى دى.

(۳) ابو داود ۱/۱۲٦، صحيح الجامع ۱/۵۲۸.

(٤) مســـلم ۱/۴۹۴، او پــه ابن ماجه کي له فاطمه رضي الله عنها نه داسي روايت دى: «اللهم اغفر لي ذنـــوبي وافتح لي أبواب رحمتك»، ترجمه: الهي! زما ګناهونه را ته وبخښې، او خپل د رحمت =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ په لوی الله سره، او د هغه په عزتمند مخ، او ازلي او هميشنی تولواکـــي سره، له رټل شوي شيطان نه پناه غواړم، د الله په نوم سره (نـــنوځم)، درود او سلام دي وي د الله پر پيغمبر ﷺ، الهي! ته را ته د خپل رحمت دروازې خلاصي* کړې.

۱۴- مسجد نه د وتلو دعا

۲۱- «بسمِ اللهِ والصَّلاةُ والسلامُ على رسُولِ الله، اللّهمَّ إنِّـــي أســـأَلُكَ مِـــنْ فَضْـــلِكَ، اللَّهُمَّ اعْصِمْنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۱).

۞ د الله پـــه نـــوم سره (وځم)، او درود او سلام دي وي د الله پر پيغمبر، الهي! له تا نه ستا د فضل سوال کوم، الهي! له رټل شوي شيطان نه مي وساتې.

۱۵-د آذان اوريدو ذکرونه

۲۲-۱- (د آذان پـــه جواب کي به) هماغه د مؤذن* الفاظ بيرته وايي، خو د «حيَّ على الصلاةِ» او «حيَّ على الفَلاحِ» (په جواب

دروازې راته خلاصي* کړې.

او الباني هغه د شواهدو په وجه صحيح بللی دی، صحيح ابن ماجه ۱/ ۱۲۸-۱۲۹.

(۱) د مخکيـــني (۲۰) نمـــبر حديـــث روايـــتونه دي وکتل شي، او دا زيادت: «اللهم اعصمني من الشيطان الرجيم» د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ۱/ ۱۲۹.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي به) «لا حَولَ ولا قُوَّةَ إلاّ بالله»[(۱)] وايي.

۲۳-۲- د مؤذن* د «أَشْهَدُ أنْ لاّ إلَهَ» او «أَشْهَدُ أنّ محمداً رَسُولُ الله» د ويلو وروسته به دا ذکر وايي[(۲)]:

«وَأَنَــا أَشْــهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّــداً عَــبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللّهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً»[(۳)].

۞ او زه هــم شاهدي* ورکوم چې بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او محمد د الله بنده او پيغمبر دی، د الله ﷻ په ربوبيت، او د محمد ﷺ په پيغمبرۍ، او د اسلام په دين راضي يم.

۲۴-۳- مؤذن ته د جواب* ورکولو نه وروسته به پر پيغمبر ﷺ درود وايي[(٤)].

۲۵-٤- او بيا به دغه دعا وايي: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذه الدَّعْوَة التَّامَّة، وَالصَّلاَةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ

---

(۱) بخاري ۱۵۲/۱، مسلم ۲۸۸/۱.

(۲) ابن خزيمه ۲۲۰/۱.

(۳) مسلم ۲۹۰/۱.

(٤) مسلم ۲۸۸/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَقاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إنَّكَ لاَ تُخْلفُ الميعَادَ]»[١].

۞ الهي! اى د دې مكملې بلنې، او د كيدونكي لمونځ پروردگاره! محمد ﷺ ته په جنت كې خاصه درجه، او خاص فضيلت وركړې، او هغه ستايلى شوي مقام ته یې ورسوې كوم چې تا ورسره وعده كړېده، بې شكه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه كوې.

٢٦-٥- د آذان او اقامت په مينځ كې به خپل ځان ته دعا كوي، ځكه چې پدې وخت كې دعا نه رد* كيږي[٢].

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا

٢٧-١- «اللَّهُـــمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْـــرِقِ وَالْمَغْرِب، اَللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْـــيَضُ مِنْ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاء وَالْبَرَد»[٣].

۞ الهي! زما او زما د گناهونو تر مينځ دومره لرې والى راولې، لكه څنګه چې دې د مشرق* او مغرب* په مينځ كې لرې والى راوستى دى،

(١) بخـــاري ١٥٢/١، او د كـــړو قوســـونو په مينځ كې عبارت د بيهقي ٤١٠/١ دى، او اسناد يې علامه عبد العزيز بن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٨ كې حسن بللى دى.

(٢) ترمذي، ابو داود، او احمد روايت كړيدى، إرواء الغليل ٢٦٢/١.

(٣) بخاري ١٨١/١، مسلم ٤١٩/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي! ما له خپلو ګناهونو نه داسي پاک کړې لکه څنګه چي سپينه جامه له خيرو* نه پاکه کړي شي، الهي! ما له ګناهونو نه په واوره، او اوبو، او ږلی سره ووينځې.

۲۸-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»(۱).

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، او مبارک دی نوم ستا، او اوچت* دی شان او شوکت ستا، او بيله تا نه بل څوک د عبادت وړ* نشته.

۲۹- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الأَخْلاَقِ، لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلاَّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَ يَصْرِفُ عَنِّي

(۱) څلورو واړو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۷۷، صحيح ابن ماجه ۱/۱۳۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَـــيِّئَهَا إِلاّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(١).

۞ ما خپل مخ وګرځاوه هغه ذات ته چي آسمانونه او ځمكه يې پـيدا كړيـدي، پداسي حال كي چي د حق دين مل* يم، او نه يم له مشـركانو نه، په رښتيا سره زما لمونځ، او قرباني*، او ژوند، او مرګ يواځـي د هغـه الله لپاره دى چي د مخلوقاتو پروردګار دى، شريک نلري، او زه پدې سره مامور شوى يم، او زه له مسلمانانو څخه يم.

الهي! ته تولواک* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته زما پروردګار يې، او زه دي بنده يم، په خپل ځان مي ظلم* كړى، او په خپله ګناه اقرار كوم، نو زما* ټول ګناهونه را ته وبخښې، په رښتيا سره چي ګناهونه بيله تا نه بل څوک نشي بخښلى، د ښو اخلاقو هدايت* راته وكړې، و ښو اخلاقو ته يواځي ته هدايت كوې، او بد اخلاق را څخـه لـري كړې، بد اخلاق را نه يواځي ته لري كولاى شې، ستا دعوت مي قبول كړ، او ستا خدمت ته ولاړ يم، خير ټول ستا په لاسونو

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــې دی، او شـــر تا لره شر ندی[۱]، او په تا مې تکیه ده، او تا ته به درځم، ته برکت والا یې، او اوچت* یې، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

۳۰-٤- «اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّـــمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»[۲].

۞ الهي! د جبرایل، او میکایل، او اسرافیل پروردګاره، د آسمانونو

---

(۱) د (والشر ليس إليك) علماوو مختلفي معناګاني ذکر کړيدي، له هغه جملې نه بعضي دادي:

۱- شـــر ســـتا په حق کې شر ندی، ځکه هغه ستا له عدل او حکمت نه مینځ ته راغلی، او هغه یواځې د مخلوق په حق کې شر دی.

۲- شر الله ته د نژديکت وسیله نده.

۳- یواځې د شر نسبت الله ﷻ ته نه کیږي، بلکه د خیر نسبت به ورسره وي.

۴- شـــر د الله حضـــور ته نه پورته کیږي، بلکه یواځې خیر او نیک عمل د هغه حضور ته پورته کیږي.

او چـــا چـــې ددې جملې ترجمه داسې کړيده: (شر تا لره نه نسبت کیږي) نو دا ترجمه صحیح نده، ځکه د شر او خیر دواړو نسبت الله ته کیږي او الله د دواړو خالق دی.

مســـلم د نـــووي په شرح ۱۲۹۰ نمبر حدیث، تحفة الأحوذي د جامع ترمذي شرح ۳۳۴۴ نمبر حدیث، د حمود التويجري رساله (التنبيهات على رسالة الألباني في الصلاة) ص۱۲ دې وکتل شي.(ژباړن)

(۲) مسلم ۱/۵۳۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځمکي پيدا کونکيه، په پټو او ښکاره علم لرونکيه، ته د خپلو بندګانو په مينځ کي د اختلاف په وخت کي فيصله کوې، په خپل حکم سره ما ته د هغه حق ښودنه* وکړې، په کوم کي چي اختلاف شوى دى، په رښتيا سره چي همدا ته و سمي لاري ته هدايت او ښودنه کوي چا لره چي وغواړي.

٣١-٥- «اللَّــهُ أَكْــبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً» [ثلاثاً](١).

۞ الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، او ټوله غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټولــه غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټوله غوره ستاينه ده الله لــره ډيــره زياتــه، او پــه پــاکي سره يادوم الله سهار* او مابنام*.

[دا به درې خلې* وايې]

او بيا به دا وايې: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ، مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ،

---

(١) ابــو داود ١/٢٠٣، ابن ماجه ١/٢٦٥، احمد ٤/٨٥، او مسلم ١/٤٢٠ له ابن عمر نه په همدا شان له يوې قصې سره روايت کړيدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَهَمْزِهِ»[۱].

۞ په الله سره د شيطان له پوکلو، توکولو، او وسوسو نه پناه غوارم.

۳۲-۶-[۲]«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، ولَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّموات وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلقَاؤُكَ الحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ، حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ]»[۳].

---

(۱) مخکيني تخريج دي و کتل شي.(ژباړن)

(۲) کله چي به پيغمبر ﷺ د شپې لخوا تهجد ته پاڅيده نو دا ذکر به يې وايه.

(۳) بخاري (فتح الباري ۳/۳، ۱۱۶/۱۱، ۳۷۱/۱۳، ۴۶۵،۴۲۳، مسلم په اختصار سره همدا شان ۵۳۲/۱ روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! تا لره ټوله غوره ستاینه* ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مینځ کي مخلوقاتو رڼا* يې، او تا لره ټوله غوره ستاینه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مینځ کي مخلوقاتو پالونکی يې، او تا لره ټوله غوره ستاینه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مینځ کي مخلوقـــاتو مالک يې، او تا لره ټوله غوره ستاینه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مینځ کي مخلوقاتو پادشاه يې، او تا لره ټوله غوره ستاینه ده، ته حق يې، او وعده دي حق ده، او وینا دي حق ده، او تا ســـره ملاقـــات حق دی، او جنت حق دی، او دوزخ* حق دی، او پیغمبران حق دي، او محمد ﷺ حق دی، او قیامت حق دی.

الهـــي! تا ته تسلیم* یم، او په تا مي توکل* دی، او په تا مي ایمان دی، او تـــا لره مي رجوع کړې، او ستا لپاره او ستا په مرسته مي (له دښمن سره) جګړه کړې، او تا ته مي فیصله دروړې، نو ما ته (د هغو ګناهونو) بخښنه وکړې چي مخکي مي کړي، او وروسته مي کړي، او پـــټ مـــي کـــړي، او ښکاره مي کړي دي، ته مخکي کونکی او ته وروســـته کونکی يې، بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته مي معبود* يې، بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷- د رکوع دعا

۳۳-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ العَظِيمِ» [ثلاث مرات][۱].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [درې ځلې]

۳۴-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»[۲].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

۳۵-۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»[۳].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د جبرائيل.

۳۶-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي»[٤].

۞ الهي! خاص تا ته مي سر ټيټ کړی، او په تا مي ايمان راوړی، او تا ته تسليم* يم، او تسليم دي تا لره زما* غوږونه، او زما سترګي، او

---

(۱) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۸۳.

(۲) بخاري ۱/۹۹، مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۳۵۳، ابو داود ۱/۲۳۰.

(٤) مسلم ۱/۵۳۴، او بيله ابن ماجه څلورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ماغزه*، او زما هډوکي، او زما پلې*، او زما هغه (جسم) کُوم چي زما پښنو* اوچت کړيدی.

٣٧-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»(١).

۞ پاک دی څښتن* د ډير زور، او کاملي ټولواکي، او د لويي، او عظمت.

١٨- د رکوع نه پورته کيدلو* دعا

٣٨-١- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»(٢).

۞ قبول کړه الله (حمد او ثنا) د هغه چا چي د هغه حمد او ثنا يې وويل.

٣٩-٢- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ»(٣).

۞ اې زمونږ پروردګاره! تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ستاينه ډيره زياته، پاکه، او مبارکه.

---

(١) ابو داود ١/٢٣٠، نسائي، او احمد روايت کړيدی، او اسناد يې حَسَن دی.

(٢) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٢).

(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨۴).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰-۳- «مِــلْءَ السَّمَاوَاتِ وَ مِلْءَ الأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُما، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[١].

۞ (الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده) د آسمانونو او ځمكي او د هغوى تر مينځ د مخلوقاتو د ډكوالي په اندازه، او په اندازه د ډكوالي د هغو شيانو* چي تا وروسته غوښتي دي، اې د ستايني او لويي خاونده! كومه رښتيني خبره چي بنده كړيده داده -او مونږ ټول ستا بندګان يو-: الهي! ته چي (چا ته) څه وركړې، د هغه (څوک) بندونكى نشته، او ته چي (له چا نه) څه بند كړې، د هغه (څوک) وركونكى نشته، او فائده نه كوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (لري كولو كي).

۱۹- د سجدي دعا

۴۱-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى» [ثلاث مرات][٢].

۞ پاک دی زما* لوى پروردګار. [دري ځلې]

۴۲-۲- «سُـــبْحَانَكَ اللَّهُـــمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

(١) مسلم ١/٣٤٦.

(٢) اصحاب السنن او احمد روايت كړيدى، صحيح الترمذي ١/٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي»[۱].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

٤٣-۳- «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ»[۲].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د روح (يا جبرائيل).

٤٤-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»[۳].

۞ الهـــي! تا لره مي سجده وکړه، او په تا مي ايمان راوړ، او تا ته تسليم شوم، زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يې پيدا کړی، او صورت او شکل يې ورکړی، او غوږونه او سترګي يې ورکړي دي، با برکته* دی الله چي له ټولو نه غوره پيدا کونکی دی.

٤٥-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ

(۱) بخاري، او مسلم روايت کړيدی، تخريج يې په (۳۴) نمبر حديث کي تېر شو.

(۲) مسلم ۵۳۳/۱، اوتخريج يې په (۳۵) نمبر حديث کي تېر شو.

(۳) مسلم ۵۳۴/۱ او نورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْعَظَمَة»[١].

۞ پاک دی څښتن* د زبرځواکۍ، او کاملي تولواکۍ، او د لويي، او عظمت.

٤٦-٦- «اللَّهُــمَّ اغْفرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلاَنِيَتَهُ، وَسِرَّهُ»[٢].

۞ الهــي! زما واړه او لوی، لومړني او وروستني، ښکاره او پټ ټول ګناهونه وبخښې.

٤٧-٧- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِــنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[٣].

۞ الهــي! زه ستا په رضا سره ستا له غضب نه، او ستا په عافيت ســره ستا له عذاب نه، او په تا سره له تا نه پناه غواړم[٤]، زه ستا پوره

---

(١) ابــو داود ١/٢٣٠، احمد، او نسائي روايت کړيدی، او الباني په صحيح ابي داود ١/١٦٦ کې صحيح بللی دی.

(٢) مسلم ١/٣٥٠.

(٣) مسلم ١/٥٣٢.

(٤) له الله ﷻ نــه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جلالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتاينه نشم كولاى، ته هماغسي يې لكه څنګه چي تا د ځان ستاينه كړيده.

۳۰- د دوو سجدو په مينځ كي دعا

۴۸-۱- «رَبِّ اغْفِرْلِي، رَبِّ اغْفِرْلِي»[۱].

۞ اې پـــروردګاره! مـــا ته بخښنه وكړه، اې پروردګاره! ما ته بخښنه وكړه.

۴۹-۲- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»[۲].

۞ الهي! ما ته بخښنه وكړې، او په ما رحم وكړې، او هدايت را ته وكړې، او نقصان مي پوره كړې، او ما ته عافيت* راكړې، او روزي را ته راكړې، او (زما مقام) اوچت* كړې.

۳۱- د تلاوت د سجدي دعا

۵۰-۱- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِه، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»[۳].

---

(۱) ابو داود ۲۳۱/۱، صحيح ابن ماجه ۱۴۸/۱.

(۲) بيله نسائي نه اصحاب السنن روايت كړيدى، صحيح ترمذي ۹۰/۱، صحيح ابن ماجه ۱۴۸/۱.

(۳) تـــرمذي ۴۷۴/۲، احمد ۳۰/۶، حاكم ۲۲۰/۱ او هغه يې صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چې هغه يې پيدا کړی، او غوږونه او سترګې يې ورکړې دي، په خپل قدرت او طاقت سره، نو* با برکته* دی الله، چې له ټولو نه ښه پيدا کونکی دی.

٥١-٢- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»[١].

۞ الهي! ته ددې (سجدې) په بدل کې ما ته د خپل ځان سره اجر وليکه، او په هغه سره له ما نه د ګناه (بار*) کښته* کړه، او هغه له خپل ځان سره زما لپاره توښه* وګرځوه، او له ما نه يې داسې قبوله کړې، لکه څنګه چې دې له خپل بنده داود عليه السلام نه قبوله کړې ده.

٢٣- د تشهد دعا (التحيات)

٥٢- «التَّحِيَّاتُ لِلَّه، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»[٢].

= کړيده، او زيادت هم دده دی.

(١) ترمذي ٢/٤٧٣، حاکم ١/٢١٩ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موفقه کړيده.

(٢) بخاري (فتح الباري ١/١٣)، مسلم ٣٠١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ژبني او بدني او مالي عبادتونه ټول الله لره دي، سلام او د الله رحمت او بر کتونه دي وي پر تا اې پیغمبره! سلام دي وي پر مونږ او د الله پـــر نیکو بندګانو، زه شاهدي* ورکوم چي بیله الله نه بل د عبادت وړ* معـــبود* نشته، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پیغمبر دی.

۲۳- له (التحیات) نه وروسته پر* پیغمبر ﷺ درود

۵۳-۱- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَـــارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[1].

۞ الهـــي! پر محمد او د محمد پر اهل وعیال درود ولیږه، لکه څنګه چي دي پر ابراهیم عليه السلام او د ابراهیم عليه السلام پر اهل و عیال درود لیږلی دی، په رښتیا سره ته ستایلی شوی، د لویي خاوند یې، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر اهل وعیال باندي، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهیم عليه السلام او د هغه پر اهل وعیال باندي، په رښتیا سره ته ستایل شوی، د لویي خاوند یې.

(۱) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٨).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٤-٢- «اللَّهُــمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[1].

۞ الهي! پر محمد او د هغه پر بيبيانو او اولادونو درود وليږه، لکه څـــنګه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو درود ليږلی دی، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر ښځو او اولادونو، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر ښځو او اولادونو، ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

۲۴- په وروستی ناسته کي د سلام نه مخکي دعا

٥٥-١- «اللَّهُــمَّ إِنِّــي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»[2].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم د قبر له عذاب نه، او د دوزخ* له عـــذاب نه، او د ژوند او مرګ له فتنو نه، او د مسيح دجال د فتنې له شر نه.

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٧)، مسلم ١/٣٠٦، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(٢) بخاري ٢/١٠٢، مسلم ١/٤١٢، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا والْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»[١].

۞ الهي! زه په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، او په تا سره د مسيح دجال د فتنې له شر نه پناه غواړم، او په تا سره د ژوند او مرګ د فتنــو نه پناه غواړم، الهي! زه په تا سره د ګناه او (ناروا او توان نه بهر) قرض اخيستلو[٢] نه پناه غواړم.

٥٧-٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُــوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[٣].

۞ الهــي! مـــا پر خپل ځان ډير ظلم* کړی دی، او بيله تا نه بل څــوک ګــناهونه نشي بخښلای، نو ما ته له خپل جانب نه بخښنه* وکــړه، او پــر ما رحم وکړه، په رښتيا سره همدا ته ډير بخښونکی زيات مهربان يې.

(١) بخاري ٢٠٢/١، مسلم ٤١٢/١.

(٢) او هغــه قرض چې د ناروا کارونو کولو لپاره نه وي، او يا له ادا کولو نه يې عاجز نه وي، له هغه نه پناه نه غوښتل کيږي. (ژباړن)

(٣) بخاري ١٦٨/٨، مسلم ٢٠٧٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٨-٤- «اللّهُــمّ اغْفِــرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَ مَا أَسْرَفْتُ، ومَا أنتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[1].

۞ الهي! زما هغه ګناه وبخښې چي ما مخکي کړې او وروسته مي کــړې، پټـــه مي کړې، او ښکاره مي کړیده، او هغه څه چي ما پکي اسراف او زیادت کړی، او هغه (ګناه) چي ته په هغه له ما نه ښه خبر يـــې، ته مخکي کونکی یې، او ته وروسته کونکی یې، بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

٥٩-٥- «اللّهُــمَّ أَعِــنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»[2].

۞ الهي! ما ته ستا په ذکر کولو، شکر کولو، او ښه عبادت کولو مدد او توفیق راکړې.

٦٠-٦- «اللّهُــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) مسلم ١/٥٣۴.

(٢) ابو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٥٣، او الباني هغه په صحیح ابي داود ١/٢٨۴ کي صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِتْنَةِ الدُّنْيَا وعَذَابِ الْقَبْرِ»[١].

۞ الهـي! زه په تا سره له بُخل* نه پناه غواړم، او په تا سره له بي زړه توب* نه پناه غواړم، او په تا سره و سپک عمر[٢] ته له رسيدو نه پناه غواړم، او په تا سره د دنيا له فتنې، او د قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٦١-٧- «اللَّهُـمَّ إِنِّـي أَسْـأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ»[٣].

۞ الهي! زه له تا نه د جنت سوال كوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٢-٨- «اللَّهُـمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لِـي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَـةَ الْحَـقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْـرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَ تَنْقَطِعُ، وَأَسْـأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ،

---

(١) بخاري (فتح الباري ٣٥/٦).

(٢) سپک عمر نه مراد بوډاتوب او د كمزورتيا عمر دى، چي د هيڅ كار كولو توان ورسره نه وي، او خپل خدمت لپاره هم بل چا ته محتاج وي.(ژباړن)

(٣) ابو داود، صحيح ابن ماجه ٣٢٨/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَسْـــأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَـــرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»[(١)].

۞ الهي! په غيبو باندي ستا په علم سره، په مخلوقاتو باندي ستا په قدرت سره (سوال کوم) چي ما ته هغه پوري ژوند راکړې چي ته زما لپاره ژوند بهتر ګڼې، او ما ته هله* مرګ راکړې، چي ستا په علم کي مـــرګ را ته بهتر وګڼې، الهي! زه په پټه او ښکاره کي ستا نه د ويري سوال کوم، او د خوشحالۍ او خفګان په وخت د حق ويلو سوال در نه کوم، او په مالدارۍ او غريبۍ کي د ميانه روۍ سوال درنه کوم، او د داســـي نعمـــت سوال درنه کوم چي ختميدونکی نه وي، او د داسي خوشـــحالۍ سوال درنه کوم چي پريکيدونکې* نه وي، په قضاء وقدر باندي د راضي کيدلو سوال درنه کوم، له مرګ نه وروسته د ښه ژوند سوال درنه کوم، او ستا مخ ته د کتلو د خوند او لذت، او ستا ملاقات ته دشوق سوال درنه کوم، او په شوق سره ستا د ملاقات (سوال درنه کوم)، چي له هغه سره زيان رسونکی تکليف، او ګمراه کونکې فتنه نه

(١) نســـائي ۵۴،۵۵/۴، احمـــد ۳۶۴/۴، او الباني هغه په صحيح النسائي ۲۸۱/۱ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، الهي! د ايمان په ګاڼو* سره مو سمبال* کړې، او له هدايت شويو هدايت کونکو نه مو وګرځوې.

٦٣-٩- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّـــمَدُ الَّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[1].

۞ الهي! زه له تانه سوال کوم پدې چي اى الله! ته بيشکه ايکي يو

---

(١) نسـائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الـباني پـه صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٣/٥٢ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صـحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمـد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صـحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني پـه صـحيح النسـائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کـرى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ پـه همـدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الـباني پـه صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى. نسائي ٣/٥٢ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٣/٥٢ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٤/٣٣٨، او الباني په صحيح النسائي ١/٢٨٠ کي صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې، بې نيازه يې، (هغه ذات يې چې) څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته، نو ما لره زما ګناهونه وبخښې، په رښتيا سره همدا ته بخښونکی مهربان يې.

٦٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانَ، يَا بَدِيعَ السَّموات وَالأَرْضِ، يـــا ذَا الْجَـــلاَلِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»[١].

۞ الهي! زه درنه سوال کوم پدې چې تا لره ټوله غوره ستاينه ده، بيله تا نه بـــل د عـــبادت وړ* معبود* نشته، يو يې، شريک نلرې، زيات احسان کونکی يې، ای د آسمانونو او ځمکې پيدا کونکيه! ای د لوېې او عزت ورکولو څښتنه! ای د هميشني* ژوند خاونده! ای (د کائناتو*) پالونکيه! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٥-١١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْـــتَ الأَحَـــدُ الصَّـــمَدُ الَّـــذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»[٢].

---

(١) اصحاب السنن روايت کړی، صحيح ابن ماجه ٣٢٩/٢.

(٢) ابـــو داود ٦٢/٢، تـــرمذي ٥١٥/٥، ابـــن ماجه ١٢٦٧/٢، احمد ٣٦٠/٥، صحيح ابن ماجه ٣٢٩/٢، صحيح الترمذي ١٦٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زه له تا نه سوال کوم پدې چې زه شاهدي* ورکوم چې ته الله يــې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته ايکي يو يې، هغه بې نــيازه ذات يــې، چې څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته.

۲۵- د سلام ګرځولو نه وروسته اذکار

٦٦-١- أَسْتَغْفِرُ اللهَ [ثلاثاً][1].

۞ له الله نه بخښنه غواړم. [درې ځلې*]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ»[2].

۞ الهي! ته له ټولو عيبونو نه پاک يې، او سلامتيا ستا له جانبه ده، با برکته* ذات يې، ای د لويې او عزت ورکولو څښتنه!.

٦٧-٢- «لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[3].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک

---

(١) مسلم ١/٤١٤.

(٢) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) بخاري ١/٢٥٥، مسلم ١/٤١٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلري، هغه لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هـــر څه قادر دی، الهي! ته چي (چا له) څه ورکړې، د هغه (څوک) بـــندونکی نشـــته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکـــی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (په لري کولو کي).

۶۸-۳- «لاَ إِلَــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ بِاللّه، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إلاّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَــنُ، لاَ إِلَــهَ إلاّ اللّــهُ مُخْلِصِــينَ لَــهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»[١].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی، هیڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر په الله ﷻ سره، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او بیله هغه نه د بل چا عبادت نه کوو، نعمت او احسان دده له جانبه دی، ټولــه غوره ستاینه هغه لره ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود*

---

(١) مسلم ۱/۴۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته، پداسي حال کې چې عبادت او بنده ګي مو خاص هغه لره ده، که څه هم کفارو ته خوښه نه وي.

٦٩-٤- «سُبْحَانَ اللهِ، والحَمْدُ للهِ، واللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين](١).

۞ پاک دی الله، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، او الله ډير لوی (ذات) دی. [٣٣ ځله].

«لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»(٢).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی شريک نلري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي، او پوره غوره ستاينه ده، او همدی پر هر څه قادر دی.

٧٠-٥- بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّــهُ الصَّـــمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:١-٥] [بعد كل صلاة](٣).

۞ ووايه (اې محمده!): دا چې الله ايکي يو دی، الله بې نيازه دی،

---

(١) مسلم ١/٤١٨، خـــوک چې دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، که څه هم د سمندر د ځګ په اندازه (زياتي) وي.

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) ابـــو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٦٨، صحيح الترمذي ٢/٨، او دا دري واړه سورتونه ته «مُعَوِذات» وايي، فتح الباري ٩/٦٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې څوک زيږولي، او نه له چا نه زيږيدلی، او هيڅوک هغه لره سيال نشته. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [بعد كل صلاة](١).

۞ و وايه (اې محمده!): پناه غواړم په پروردګار سره د سهار*، د هغه څه له شر نه چې ده پيدا کړيدي، او د تياره شپې له شر نه چې کله تکه توره شي، او د پوکي کونکيو (جادو ګرو*) ښځو له شر نه (چې پوکل کوي) په غوټو کې، او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۞ مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] [بعد كل صلاة](٢).

۞ و وايه (اې محمده!): پناه غواړم د خلکو* په پروردګار سره، د خلکو په ټولواک سره، د خلکو* په خدای سره، د وسوسه اچونکي،

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)
(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او د الله د ذکـــر نه) تبنتیدونکي (شیطان) له شر څخه، کوم چي د خلکـــو* پـــه سینو کي وسوسې اچوي، له پیریانو څخه وي، او که له انسانانو څخه. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧١-٦- ﴿اللّـــهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِـــنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِـــهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَـــيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَـــؤُودُهُ حِفْظُهُمَـــا وَهُـــوَ الْعَلِـــيُّ الْعَظِـــيمُ﴾ [الـــبقرة: ٢٥٥] [عقب كل صلاة](١).

❁ الله (هغـــه معبود برحق دی چي) بیله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه همیشه ژوندی دی، (د کائناتو) تدبیرونکی دی، نه پر هغه پرکالي* راځي او نه خوب، څه چي په آسمانونو او ځمکه کي دي ټول هغه لره دي، نشته څوک چي دده په وړاندي بي دده له اجازې نه (د چـــا لـــپاره) شفاعت* وکړي، عالم دی په هغه څه چي له هغوی نه

---

(١) څـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووایي، نو بیله مرګ نه به يې بل شی و جنت ته د داخیدلو نه منع نه کړي.

نســـائي (عمـــل الـــيوم واللـــيلة ١٠٠ نمبر حديث)، ابن الـــسني ١٢١ نمبر حديث، او الباني په صـــحيح الجـــامع ٥/٣٣٩، او په سلسلة الأحاديث الصحيحة ٢/٦٩٧، ٩٧٢ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانـــدې دي[۱]، او پـــه هغه څه چي له هغوی نه وروسته دي[۲]، او (هغوی) دده له علم نه په هیڅ شي احاطه* نشي کولای، مګر کوم شی چي الله وغواړي، کرسي يې پر آسمانونو او ځمکه احاطه کړي دي، او د (آسمانونو او ځمکي) ساتل هغه نه ستړی کوي، او هغه لوړ* او لوی دی. [له هر لمانځه نه وروسته]

۷۲-۷- «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات بعد صلاة المغرب والصبح][۳].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلـــري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي*، او پوره غوره ستاینه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه پر هر څه قادر دی. [د ماښام او سهار لمانځه نه وروسته لس ځلي*]

۷۳-۸- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [بعد السلام من صلاة الفجر][۴].

---

(۱) یعـــني د هغـــوی پـــه راتلونکـــو حـــالاتو عالم دی، او د (يعلم ما بين أيديهم) نور تفسیرونه هم شته.(ژباړن)

(۲) یعني د هغوی په تیرو شویو حالاتو عالم دی، او د (وما خلفهم) نور تفسیرونه هم شته.(ژباړن)

(۳) ترمذي ۵۱۵/۵، احمد ۲۲۷/۴، تخریج يې په زاد المعاد ۳۰۰/۱ کي وګورئ.

(۴) ابن ماجه او نورو روایت کړیدی، صحیح ابن ماجه ۱۵۲/۱، مجمع الزوائد ۱۱۱/۱۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل سوال کوم. [د سهار د لمانځه د سلام نه وروسته]

٣٦- د استخارې د لمانځه دعا

٧٤- «قـــال جَابرُ بْنُ عَبْد اللَّه رَضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُـــولُ اللَّه ﷺ يُعَلِّمُنَا الاَسْتخَارَةَ في الأُمُور كُلِّهَا، كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّـــورَةَ مـــنْ الْقُرْآن، يَقُولُ: «إذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بالأَمْر فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْن منْ غَيْر الْفَريضَة، ثُمَّ ليَقُلْ: اللَّهُمَّ إنِّي أَسْتَخيرُكَ بعلْمكَ، وَأَسْـــتَقْدرُكَ بقُدْرَتكَ، وَأَسْأَلُكَ منْ فَضْلكَ الْعَظيم، فَإنَّكَ تَقْدرُ وَلاَ أَقْدرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوب، اللَّهُمَّ إنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ -ويُسَمِّي حَاجَتَه- خَيْرٌ لي في ديني وَمَعَاشي وَعَاقبَة أَمْري -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاقْدُرْهُ لي وَيَسِّرْهُ لي ثُمَّ بَـــارِكْ لـــي فيه، وَإنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لي في ديني وَمَعَاشـــي وَعَاقبَة أَمْري -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاصْرفْهُ عَنِّي وَاصْرفْني عَنْهُ وَاقْدُرْ ليَ الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضني به»[1].

۞ جابر بن عبد الله رضي الله عنهما وايي: پيغمبر ﷺ به موږ ته په هر کار کي د استخارې داسي ښوونه کوله، لکه څنګه چي به يې موږ ته

(١) بخاري ٧/١٦٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن د يو سورت بنوونه کوله، (او داسې به يې) فرمايل: کله چې له تاســو نه يو څوک د کوم کار کولو اراده وکړي، نو دوه رکعته غير فرضي (نفل) لمونځ دې وکړي، او بيا دې ووايي: الهي! زه ستا په علم سره له تا نه خير غواړم، او ستا په قدرت سره له تانه طاقت غواړم، او ســتا د لوی فضل او رحمت سوال درنه کوم، ځکه ته قادر يې، او زه عاجز يم، او ته پوهيږې او زه نه پوهيږم، او ته په غيبو ښه پوه يې، الهي! که ته پوهيږې چې دا کار -د هغه کار نوم به اخلي- زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې خير وي -او يا دې ووايي: په نژدې او ليرې آينده* کې را ته خير وي- نو ته يې ما لره* په برخه کړې، او ما لره يــې آســانه کړې، او بيا ما لره په هغه کې برکت واچوې، او که ته پوهيږې چې دا کار زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې بد دی، -او يا دې ووايي: په نژدې او ليرې آينده کې بد دی- نو له ما نه يــې وګرځوې* او ما له هغه نه وساتې، او ما ته خير را په برخه کړې چيرته چې وي، او بيا ما په هغه سره خوشحاله کړې.

څــوک چې د خالق نه خير وغواړي، او د مؤمنانو سره مشوره وکړي، او په کار کې ښه فکر وکړي، نو هيڅکله به پښيمانه* نشي، الله جل جلاله فــرمايي: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّه﴾ [آل عمران: ۱۵۹]

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او لدوی (مومنانو) سره په کار کي مشوره وکړه، او چي کله (د کار کولو) عزم او اراده وکړې، نو پر الله توکل او تکیه وکړه.

۳۷- د سهار او ما ښام اذکار

الحَمْدُ للهِ وَحْدَهُ، والصَّلاةُ والسَّلامُ عَلى مَنْ لا نَبيَّ بَعْدَهُ(١).

۞ يواځي الله لره ټوله غوره ستاينه ده، او درود او سلام دي وي پر هغه چا چي له هغه نه وروسته پيغمبر نشته.

٧٥-١- أَعُوذُ باللهِ منَ الشَيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

(١) له انس نه مرفوع روايت دی: «لأن أقعد مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشمس أحبُّ إليّ من أن أُعتق أربعة من ولد إسماعيل، ولأن أقعد مع قوم يذكرون الله من صلاة العصر إلى أن تغرب الشمس أحبّ إليّ من أن أُعتق أربعة»، ترجمه: چي زه له يو داسي ډلي سره کښينم* چي د سهار* له لمانځه نه تر لمر ختو پوري د الله ذکر کوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چي د اسماعيل عليه السلام له اولاد نه څلور مرېيان آزاد کړم، او چي زه له داسي يو ډلي سره کښينم چي د مازديګر له لمانځه نه تر لمر لويدو پوري د الله ذکر کوي، دا ماته لدې نه غوره ده چي څلور (مرېيان) آزاد کړم.

ابو داود ٣٦٦٧ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللى دى، صحيح أبي داود ٦٩٨/٢.

﴿الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] [1].

۞ مخکې يې ترجمه شويده. [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

٧٦-٢- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٥] [ثلاث مرات] [2].

۞ مخکې يې ترجمه شويده. [دري ځلي] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [ثلاث مرات] [3].

۞ مخکې يې ترجمه شويده. [دري ځلي] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي

---

(١) څوک چې دا (آيتونه) د سهار* په وخت ووايي، نو له پيريانو نه به تر ماښام پورې په امان وي، او څوک چې دا (آيتونه) د ماښام په وخت ووايي، نو له هغوی نه به تر سهاره پورې په امان وي. حاکم ١/٥٦٢، او الباني هغه په صحيح الترغيب والترهيب ١/٢٧٣ کې صحيح بللی، او نسائي او طبراني ته يې منسوب کړيدی، او ويلي دي: د طبراني اسناد ښه (جيد) دی.

(٢) څوک چې دا سورتونه د سهار او ماښام په وخت ووايي، نو له هر څه نه ورته کافي او بس دي. ابو داود ٤/٣٢٢، ترمذي ٥/٥٦٧، صحيح الترمذي ٣/١٨٢

(٣) مخکينی تخريج وکتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُوَسْــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [النـاس: ١-٦]
[ثلاث مرات] [(١)].

۞ مخکي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

٧٧-٣- «أَصْبَحْنَا وأَصْبَحَ الْمُلْكُ للّه، وَالْحَمْدُ للّه، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذ الْيَومِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَه، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذ الْيَومِ وَشَرِّ مَا بَعْدَه، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِــنْ الْكَسَـــلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ» [(٢)].

۞ سهار* شو[(٣)] پر موږ[(٤)]، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده[(٥)]، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، هغه يو دی، شريک نلري، او هغه پر هر څه قادر دی، ای زما

---

(١) مخکينی تخريج وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٨٨/٤.

(٣) چـــې کله مابنام شي، نو داسي به وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ترجمه: مابنام شو پر موږ، او ټولواکي* ټوله الله لره ده.

او بله ترجمه يې داده: او پر کائناتو هم مابنام شو يوازي الله لره.

(٤) يعني: موږ سهار کړو، يا د سهار په وخت کي داخل شوو.(ژباړن)

(٥) بله ترجمه يې داده: پر کائناتو سهار شو يوازي الله لره.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردګاره! پدې ورځ کې څه خير دی، او د دې وروسته چې څه خير دی، زه له تا نه د هغه سوال کوم، او پدې ورځ کې چې څه شر دی، او له هغه نه وروسته چې څه شر دی، له هغه څخه په تا سره پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره له تنبلي*، او د لوی عمر د بدوالي نه پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره د دوزخ* او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٧٨-٤- «اللَّهُـــمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ» [١].

۞ الهي! (ستا په حکم) مونږ سهار* کړو، او (ستا په حکم سره) مونږ ماښام* کړو [٢]، او ستا (په حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرو*، او تا لره بيا درتګ (او ژوندي کيدل) دي.

٧٩-٥- «اللَّهُـــمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٦، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(٢) او چې کله ماښام شي، نو داسې به وايي: «اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت، وإليك المصير»، يعني «أمسينا» به له «أصبحنا» نه مخکې وايي، او د «النشور» په ځای به «المصير» وايي، او ترجمه يې هماغه پورتنۍ ترجمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ»[١].

۞ الهـــي! ته زما پروردګار يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، تا زه پيدا کړی يم، او زه دي بنده يم، او زه د خپل توان سره ستا پر عهد او وعده ولاړ يم، زه په تا سره د خپلو کړو* له شر نه پناه غواړم، زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چې ما ته دي راکړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړې، چې بيله تا نه څوک ګناه نشي بخښلای.

٨٠-٦- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ، أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْـــدَكَ لاَ شَـــرِيكَ لَـــكَ، وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [أربع مرات][٢].

۞ الهـــي! ما سهار کړو[٣]، پداسي حال کي چي زه تا او ستا د

---

(١) څـــوک چـــي دا دعا په يقين سره د ماښام په وخت ووايي، او بيا په هماغه شپه مړ شي، نو جنت ته به داخل شي، او همدا رنګه که هغه د سهار په وخت ووايي.
بخاري ٧/١٥٠.

(٢) څـــوک چـــي دا ذکر د سهار او يا ماښام په وخت څلور ځلي ووايي، الله به يې له دوزخ* نه په امان کړي.
ابـــو داود ٤/٣١٧، بخاري په «الأدب المفرد» ١٢٠١ نمبر حديث کي، نسائي په «عمل اليوم واللـــيلة» ٩ نمبر حديث کي، ابن السني ٧٠ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٣ کي د نسائي او ابو داود اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) چـــي کلـــه ماښـــام کيدونکی وي نو داسي به وايې: «اللهم إني أمسيت»، ترجمه: الهي! ما ماښام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـــرش پورته کونکي[(١)]، او ستا فرښتې*، او ستا ټول مخلوقات پدې شاهد* ګڼم چي بې شکه ته الله يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، يو يې، شريک نلرې، ، او په رښتيا سره محمد ستا بنده او ستا پيغمبر دی.[خلور خلي*]

٨١-٧- «اللَّهُـــمَّ مَـــا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ من خَلْقِــكَ فَمِـــنْكَ وَحْـــدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»[(٢)].

۞ الهـــي! کوم نعمت چي ما ته، او يا ستا بل کوم مخلوق ته د ســـهار پـــه وخت[(٣)] رسيدلی، نو هغه يواځي* ستا له طرفه دی، تا لره شريک نشته، نو تا لره ټولـــه غوره ستاينه او شکر دی.

٨٢-٨- «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) يعني هغه ملائکي چي عرش يې پورته کړيدی.(ژباړن)

(٢) خـــوک چي دا ذکر د سهار په وخت ووايي، نو د هغې ورځي شکر يې په ځای کړيدی، او چي کله هغه د ماښام په وخت ووايي، نو د هغې شپې شکر يې په ځای کړيدی.

ابـــو داود ٣١٨/٤، او نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٧ نمبر حديث کي، ابن السني ٤١ نمبر حديـــث کـــي، ابن حبان «موارد» ٢٣٦١ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٤ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) او د ماښـــام پـــه وخـــت به داسي وايي: «اللهم ما أمسى بي..»، يعني: الهي! کوم نعمت چي.. د ماښام په وخت رسيدلی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكُفْـــرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ» [ثلاث مرات] (١).

۞ الهـــي! ما ته په بدن كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په غوږونو كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په سترګو كي روغتيا راكړې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الهي! زه په تا سره له كفر او فقر نه پناه غواړم، او په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته. [درې خلي*]

٨٣-٩- «حَسْـــبِيَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات] (٢).

۞ بس دى ما ته هغه الله چي بيله هغه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پر هغه مي توكل كړى، او همدى د لوى عرش څښتن* دى. [اووه خلي*]

٨٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا

---

(١) ابـــو داود ٣٢٤/٤، احمـــد ٤٢/٥، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٢ نمبر حديث كي، ابن الســـني ٦٩ نمبر حديث كي، بخاري په «الأدب المفرد» كي روايت كړيدى، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٦ كي د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٢) څـــوك چـــي دا ذكر د سهار او مابنام په وخت اووه خلي ووايي، الله به يې د دنيا او آخرت د كارونو او اندېښنو* لپاره ورته كافي وګرځوي.

ابـــن السني ٧١ نمبر حديث كي مرفوع، ابو داود ٣٢١/٤ موقوف روايت كړيدى، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط يې اِسناد صحيح بللى دى، زاد المعاد ٣٧٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

والآخِـــرَة، اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِـــنْ بَـــيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»[٢].

۞ الهي! زه له تا نه په دنيا او آخرت کي د معافۍ او سلامتۍ سوال کوم، الهي! زه له تا نه په خپل دين او دنيا کي او په خپل اهل او مال کي د معافۍ او سلامتۍ سوال کوم، الهي! زما عيبونه پټ کړې، او ويره* را نـــه لري کړې، الهي! ما د مخي نه، او د شا نه، او د ښي خوا نه، او د چپي خوا نه، او د پورته خوا نه محفوظ کړې، او زه ستا په لويي سره لدې نه پناه غوارم چي د لاندي خوا نه ناڅاپه* هلاک شم.

٨٥-١١- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُـــلِّ شَـــيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُـــوذُ بِـــكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[٢].

۞ الهي! اې په پټو او ښکاره عالمه! اې د آسمانونو او ځمکي پيدا کونکـــيه! اې د هر شي* پالونکيه او واکمنه! زه شاهدي* ورکوم چي

---

(١) ابو داود، ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢/٣٣٢.

(٢) ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه په تا سره د خپل نفس د شر نه، او د شیطان د شر او شِرک نه پناه غواړم، او لدې نه پناه غواړم چي زه بدي وکړم، او یا (بل) مسلمان ته بدي ورسوم.

٨٦-١٢- «بِسْــمِ اللَّهِ الَّذي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمه شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»[ثلاث مرات][1].

۞ د هغــه الله په نوم چي له نامه سره يې هيڅ شي* په ځمکه او آســمان کــي ضرر نه رسوي، او هغه ښه اوریدونکی، ښه پوه دی.

[دري ځلې]

٨٧-١٣- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً»[ثلاث مرات][2].

۞ زه د الله په خدايي توب (يا کارسازي)، او د اسلام په دين، او

---

(١) څـــوک چـــي دا ذکر د سهار په وخت دري ځلي، او د ماښام په وخت دري ځلي ووايي، هيڅ شي به ورته ضرر ونه رسوي.

ابـــو داود ٣٢٣/٤، ترمذي ٤٦٥/٥، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) څـــوک چي دا ذکر د سهار ، او ماښام په وخت دري ځلي ووايي، نو په الله حق دی چي هغه به د قيامت په ورځ خوشحالوي.

احمـــد ٣٣٧/٤، نســـائي پـــه «عمل اليوم والليلة» ٤ نمبر حديث کي، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــي، ابو داود ٣١٨/٤، ترمذي ٤٦٥/٥ روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد په پیغمبري راضي شوم. [دري ځلې]

٨٨-١٤- «يَا حَيّ يَا قَيُّوم، بِرَحْمَتِك أَسْتَغِيث، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلّه، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَة عَيْن»[١].

۞ ای د کــامل ژوند څښتنه! ای د کائناتو تدبیرونکیه!*، ستا په رحمت سره فریاد کوم او مدد غواړم، زما ټول کارونه برابر* کړې، او زمـا نفـس (او خواهشاتو) ته مي د سترګي د رَپ* په اندازه هم مه سپارې.

٨٩-١٥- «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»[٢].

۞ مونـږ سـهار کړو[٣]، او کائناتو هم الله لره سهار کړو، چې پــروردګار د مخلوقــاتو دی، الهي! زه درنه د دې ورځې[٤] د خير،

(١) حــاکم روایــت کړی، او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده، صحیح الترغیب والترهیب ب ٢٧٣/١.

(٢) ابــو داود ٣٢٢/۴، او شعیب او عبد القادر الأرناؤوط د «زاد المعاد» ٢٧٣/٢ په تحقیق کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) د ماښــام پــه وخت به داسي وایې: «أمسينا وأمسى الملك لله رب العالمين»، ترجمه: ماښام شو پر مونږ، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده.

(٤) د ماښــام پــه وخــت به داسي وایې: «اللهم إني أسألك خير هذه الليلة فتحها، ونصرها، ونورها، وبرکــتها، وهداها، وأعوذ بك من شر ما فيها وشر ما بعدها»، ترجمه هماغه پورتنۍ ترجمه ده، =

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیابی، نصرت، رڼایي، برکت، او هدایت سوال کوم، او په تا سره د هغې له شر نه، او د هغې نه وروسته شر نه پناه غواړم.

۹۰-۱٦- «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»(۱).

❁ مونږ په فطرت* د اسلام، او په کلمه د اخلاص، او په دین د محمـــد ﷺ، او په طریقه زمونږ د پلار ابراهیم ؑ سهار کړو(۲)، چي حق ته مایل* وو، او له مشرکانو څخه نه وو.

۹۱-۱۷- سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ [مائة مرة](۳).

❁ پاک دی الله سره له ټولي ستایني. [سل ځلي]

۹۲-۱۸- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

=

خو د ورځي په ځای به شپه یادوي.

(۱) احمـــد ۴۰۶،۴۰۷/۳، ابــن الســـني په «عمل الیوم واللیلة» ۳۴ نمبر حدیث کي، صحیح الجامع ۲۰۹/۴.

(۲) او د ماښام په وخت به وایي: مونږ په فطرت د اسلام... ماښام کړو.

(۳) څـــوک چي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت سل ځلي ووایي، هیڅ څوک به د قیامت په ورځ لـــده غـــوره* عمل ونلري، مګر هغه څوک چي دده په اندازه او یا له هغه نه زیات یې دا ذکر ویلی وي.

مسلم ۲۰۷۱/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات] (١) او [مرة واحدة عند الكسل] (٢).

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی؛ شریک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره ټولــه غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [لس ځلې] یا [یو ځل د تنبلی* په وخت کې]

٩٣-١٩- «لاَ إِلَهَ إلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [مائة مرة إذا أصبح] (٣).

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [د سهار په وخت سل ځلې]

٩٤-٢٠- «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا

---

(١) نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٤ نمبر حديث كي روايت كړيدى، صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٢/١، «تحفــة الأخــيار» ص٤٤ د ابن باز ليكنه، او ددې ذكر فضيلت په ص١٤٦، ٢٥٥ نمبر حديث كي وكتل شي.

(٢) ابــو داود ٣١٩/٤، ابن ماجه، احمد ٦٠/٤، صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٠/١، صحيح ابي داود ٩٥٧/٣، صحيح ابن ماجه ٣٣١/٢، زاد المعاد ٣٧٧/٢.

(٣) څــوک چي دا ذکر په ورځ کي سل ځلي ووايي، نو د لسو مريانو د آزادولو په اندازه (اجر) به ورکــړل شي، او هغه لره به سل نيکی وليکل شي، او سل ګناهونه به ورته وبخښل* شي، او په هماغــه ورځ بــه تر ماښام پوري له شيطان نه په امان وي، او هيڅ څوک به لده نه غوره عمل ونلري، مګر هغه څوک چي دده په شان يې عمل کړی وي.
بخاري ٩٥/٤، مسلم ٢٠٧١/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ» [ثلاث مرات إذا أصبح] [١].

۞ پـاک دی الله، او هغـه لـره تولـه غوره ستاینه ده ده د مخلوقاتو د شمير په اندازه، او ده د رضا (په اندازه)، او ده د عرش د وزن (په اندازه)، او ده د کلماتو د سياهي (په اندازه). [درې خلي د سهار په وخت]

٩٥-٢١- «اللَّهُـمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [إذا أصبح] [٢].

۞ الهي! زه له تا نه د گټور علم، او پاکي روزی*، او قبول شوي عمل سوال کوم. [چې کله سهار پاځې]

٩٦-٢٢- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيهِ» [مائة مرة في اليوم] [٣].

۞ له الله نه بخښنه* غواړم، او هغه ته توبه اوباسم. [سل خله د ورځې]

٩٧-٢٣- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاث مرات إذا أمسى] [٤].

---

(١) مسلم ٢٠٩٠/٤.

(٢) ابـن السـني پـه «عمل اليوم والليلة» ٥٤ نمبر حديث کې، ابن ماجه ٩٢٥ نمبر حديث کې روايـت کړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرنوؤط د «زاد المعاد» په تحقيق ٣٧٥/٢ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠١/١١)، مسلم ٢٠٧٥/٤.

(٤) څـوک چې هغه د ماښام په وخت درې خلي ووايي، په هغه شپه کې به (د زهرناکي خزندې*

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشـــپړ* کلام سره د هغه د مخلوقاتو له شر نه پناه غواړم. [درې خلي د ماښام په وخت]

۹۸-۲۴- «اللَّهُـــمَّ صَـــلِّ وَسَـــلِّمْ عَلَـــى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ»

[عشر مرات][1].

۞ الهي! زمونږ پر پیغمبر محمد درود او سلام ولیږه. [لس خلي]

۲۸- د خوب اذکار

۹۹-۱- خپل ورغوي* به سره يو ځای کړي، او بيا دي لاندیني اذکـــار ولـــولي، او هغه دي په لاسونو کي چُف کړي، او بيا دي په ورغويو سره خپل جسم مسه* کړي، له سره دي يې شروع کړي، او بيا مخ او بيا نور جسم (دي مسه کړي). [دا به درې خلي کوي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-۵][2].

زهر ورته څه ضرر ونه رسوي.

احمـــد ۲/۲۹۰، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۵۹۰ نمبر حديث کي، ابن السني ۶۸ نمبر حديـــث کـــي روايـــت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۸۷/۳، صحيح ابن ماجه ۲۶۶/۲، تحفة الأخيار ص۴۵.

(۱) (پيغـــبر ﷺ فرمايي) څوک چي د سهار په وخت، او ماښام په وخت لس لس خلي پر ما درود ووايي، نو د قيامت په ورځ به يې زما شفاعت په برخه شي.

طـــبراني پـــه دوو اسنادو سره روايت کړيدی، چي يو اسناد يې ښه (جيد) دی، مجمع الزوائد ۱۲۰/۱۰، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۳/۱ دي وکتل شي.

(۲) بخاري (فتح الباري ۶۲/۹)، مسلم ۱۷۲۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخكې شويده.[٧٠ نمبر ذكر دې وكتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥](١).

۞ ترجمه يې مخكې شويده.[٧٠ نمبر ذكر دې وكتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦](٢).

۞ ترجمه يې مخكې شويده.[٧٠ نمبر ذكر دې وكتل شي]

١٠٠-٢- ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥](٣).

---

(١) مخكينى تخريج دې وكتل شي.(ژباړن)

(٢) مخكينى تخريج دې وكتل شي.(ژباړن)

(٣) څوک چې کله خپل د خوب ځای ته راشي او آيت الكرسي ووايي، نو د الله له طرفه به يو ساتونكى ورته مقرر شي، او شيطان به ورته نه نژدې كيږي تر څو چې سهار شي.
بخاري (فتح الباري ٤٧٨/٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

۱۰۱–۳– ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۵–۲۸۶][(۱)].

۞ پيغمبر ﷺ په هغه څه چي ده ته له خپل پروردګار څخه را نازل شوي دي يقين او باور کړی، او مومنانو هم (په هغه يقين کړی)، او ټولو ايمان راوړ په الله، او د هغه په ملائکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پيغمبرانو، (پداسي حال کي چي ټول وايي): د (الله) د پيغمبرانو د هيڅ يو په مينځ کي فرق* نه کوو، او (همدارنګه پيغمبر او مومنان) وايي: مونږ (د الله حکم) واوريده، او (د هغه) اطاعت* مو وکړ، ای پروردګاره! ستا بخښنه غواړو، او تا ته (د

(۱) چا چي دا دوه آيته د شپې ولوستل، نو هغه ورته کافي ده.
بخاري (فتح الباري ۹/۹۴)، مسلم ۱/۵۵۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو مخلوقاتو) بيا در تګ دی.

الله هيڅ څوک د قدرت او طاقت نه زيات نه مکلف کوي، کوم (نـيک) کار چې يې کړی د هغه (ثواب) همده لره دی، او کوم (بد) کـار چـې يې کړی د هغه (عذاب) پر همده باندي دی، ای زمونږ پروردګاره! مونږ (په ګناه) مه نيسه کله چې (ستا حکم) هير کړو، او يـا پـه خطا سره (ګناه وکړو)، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ بـاندي دروند بار، لکه څنګه چې دي زمونږ نه مخکي کسانو باندي ايښی وو، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ باندي هغه بار چې مونږ يې هيڅ طاقت نلرو، او زمونږ د(ګناهونه) نه تير شه، او مونږ ته بخښنه وکـړه، او پـر مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مددګار يې، نو ته مونږ پر کافر قوم بريالي* کړې.

١٠٢-٤- [(١)] «باسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» [(٢)].

---

(١) (پيغمـبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه يو له خپل بستر نه پاځيږي* او بيا ورته بيرته راشي، نـو د خادر په پلو دي هغه درې ځلي راټک وهي، او بيا دي بسم الله پري ووايي، ځکه هغه نـه پوهيږي چي د هغه ځای ته له هغه نه وروسته څه راغلي دي، او چي کله څملي* نو بيا دي ووايي:.. باقي حديث.

(٢) بخاري ١١/١٢٦، مسلم ٤/٢٠٨٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ستا په نوم سره مي خپله ډډه ولګوله، او ستا (په نوم سره يې) بيرته را پورته کوم، که دي زما روح قبض کړ، نو رحم پر* وکړه، او که دي بيرته را وليږه[(١)]، نو ساتنه يې وکړه، په هغه څه سره چې د خپلو نيکو بندګانو (ساتنه* کوې).

١٠٣-٥- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»[(٢)].

۞ الهي! په رښتيا سره تا زما روح پيدا کړی، او ته يې مړ کوې، او تا لره يې مرګ او ژوند دی، که دي ژوند ورکړ نو حفاظت يې وکړې، او که دي مړ کړ، نو بخښنه ورته وکړې، الهي! زه درنه د روغتيا سوال کوم.

١٠٤-٦-[(٣)] «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» [ثلاث مرات][(٤)].

۞ الهي! ستا له عذاب نه مي وساتې په کومه ورځ چې خپل

---

(١) يعني: زما روح دي قبض نه کړ، او دوباره دي راويښ کړم.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٧٣/٤، احمد په خپل لفظ سره ٧٩/٢.

(٣) پيغمبر ﷺ کله چې به ووده کيده، خپل ښی لاس به يې تر بارخو* لاندې ايښوده، او بيا به يې داسې ويل:... باقي حديث.

(٤) ابو داود بلفظه ٣١١/٤، صحيح الترمذي ١٤٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګان بيا ژوندي کوي. [دري ځلې]

١٠٥-٧- «بِاسْمِكَ اللّهُمَّ أَمُوتُ وأَحْيَا»[١].

۞ الهي! ستا په نوم سره مرم، او ژوندی کيږم.

١٠٦-٨- «سُبْحَانَ اللّٰهِ» [ثلاثاً وثلاثين][٢].

۞ پاک دی الله ﷻ. [دري ديرش ځله]

«الْحَمْدُ لِلّٰهِ» [ثلاثاً وثلاثين][٣].

۞ ټولـــه غوره ستاينه الله لره ده. [دري ديرش ځله]

«اللّٰهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين][٤].

۞ الله ډير لوی دی. [دري ديرش ځله]

١٠٧-٩- «اللَّهُــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِــيمِ، رَبَّــنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، ومُنْزِلَ الـــتَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١٣/١١)، مسلم ٢٠٨٣/٤.

(٢) خـــوک چي دا اذکار د خوب ځای ته د راتګ په وخت کي ووايي، نو دا هغه لره د يو خادم نه هم غوره دي.

بخاري (فتح الباري ٧١/٧)، مسلم ٢٠٩١/٤.

(٣) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فلَــيْسَ بَعْــدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فلَيْسَ فوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْــبَاطِنُ فلَــيْسَ دُونَــكَ شَــيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنْ الْفَقْرِ»[(١)].

۞ الهـــي! د اوو آسمانونو پروردګاره! د لوی عرش پروردګاره! زمونږ پروردګاره! او د هر شي* پروردګاره! د داني* او زړي* چوونکیه! د تــورات او انجیل او فرقان نازلونکیه! پناه غواړم په تا سره د هر هغه شي* له شر نه چي تندی* يې تا نيولی دی[(٢)]، الهي! ته اول يې، له تا نه مخکي څه نشته، او ته آخر يې، له تا نه وروسته څه نشته، او ته (په يقيني دلائلو سره) ښکاره يې، له تا نه بل زيات ښکاره نشته، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ يې، او له تا نه هيڅ شی پټ نه دی[(٣)]، له مونږ نه قرض ليري کړې، او له فقر نه مو (وساتې)، شتمن (مو) کړې.

١٠٨ - ١٠ - «الْحَمْــدُ للَّه الَّذي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ»[(٤)].

---

(١) مسلم ۲۰۸۴/۴.

(٢) يعني: ستا په قبضه او قدرت کي دی.(ژباړن)

(٣) اخيرني څلور جملي د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويدي، نه د الفاظو په لحاظ.
تحفــة الأحــوذي بشرح جامع الترمذي ۳۳۲۲ نمبر حديث، عون المعبود شرح سنن أبي داود ۴۳۹۲ نمبر حديث دي وګتل شي.(ژباړن)

(٤) مسلم ۲۰۸۵/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولــه غوره ستاینه هغه الله لره ده چې مونږ ته یې خوراک* او څښاک* راکړي، او له شر نه یې ساتلي يو، او مونږ ته یې د اوسیدو* ځــای راکــړی، څومره ډیر خلک داسي شته چې دوی لره د شر نه ساتونکی، او د اوسیدو ځای ورکونکی نشته.

١٠٩-١١- «اللّٰهُــمَّ عَــالِمَ الْغَيْــبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِه، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[١].

۞ ترجمه یې مخکي شویده. [٨٥ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١١٠-١٢- ﴿الم﴾ السجده سورت، او د مُلک سورت (تَبَارَكَ) به وایي[٢].

١١١-١٣-[٣] «اللّٰهُــمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْــرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْـــبَةً وَرَهْــبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَا وَلاَ مَنْجَأَ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ

(١) ابو داود ٣١٧/٤، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(٢) ترمذي، نسائي، صحيح الجامع ٢٥٥/٤.

(٣) کلــه چــي د خوب کولو اراده وکړې نو د لمانځه د اوداسه په شان اودس وکړه، او بیا پر ښي اړخ* پریوزه*، او داسي ووایه: ... الحدیث.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»[۱].

۞ الهـــي! مـــا خپل ځان تا ته تسليم کړ، او خپل کار مي تا ته وســـپاره*، او خپل مخ مي تا ته وګرځاوه*، او خپله شا مي تا ته تکيه کړه[۲]، پداسي حال کي چي ستا له عذاب نه ډار لرم، او ستا و رحمت ته اميد لرم، بيله تا نه بل هيڅ د نجات او پناه ځاى نشته، ايمان مي راوړ ستا پر هغه کتاب چي تا نازل کړى، او ستا پر هغه پيغمبر چي تا (مونږ ته) استولى دى.

۳۹- په خوب کي له يوي ډډي* نه بلي ډډي ته اوښتلو دعا

۱۱۲- «لاَ إِلَــهَ إِلاَّ اللَّهُ الوَاحِدُ القَهَّارُ، رَبُّ السَموات والأَرْضِ، وما بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّارُ»[۳].

۞ بـــيله يـــو او غالب الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پروردګار دى، د زور او غلبي څښتن دى، بخښونکى دى.

---

(۱) پيغمـــبر ﷺ هغـــه چا ته چي دا اذکار يې وويل داسي وفرمايل: که چيري مړ شې، نو مسلمان به مړ شې.
بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۱۳)، مسلم ۴/۲۰۸۱.

(۲) يعني ټوله تکيه او اعتماد مي پر تا دى.(ژباړن)

(۳) دا دوعا به هغه وخت وايي چي په شپه کي له يوه اړخ* نه بل اړخ ته واوړي.
حـــاکم ۱/۵۴۰ صـــحيح کړى، او ذهبي موافقه ورسره کړيده. نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي. او ابن السني روايت کړيدى، صحيح الجامع ۴/۲۱۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- په خوب کي د نا آرامی او له ويري سره مخامخ کيدلو دعا

۱۱۳- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ»[(١)].

۞ زه پناه غواړم د الله په بشپړ* کلام سره د هغه له غضب او عذاب نه، او د هغه د بندګانو له شر نه، او د شيطانانو له وسوسو نه، او لدې نه چي (شيطانان) ما ته راشي[(٢)].

۳۱- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دی

۱۱۴-۱- دري څلي به له چپي خوا نه لاړي توکي[(٣)].

۲- دري څلي به له شيطان نه، او د هغه څه له شر نه چي په خوب کي يې ليدلي دی په الله سره پناه غواړي[(٤)].

۳- خپل خوب به چاته نه وايي[(٥)].

۴- پر کوم اړخ* چي ويده وي له هغه نه به بل اړخ ته واوړي[(٦)].

(١) ابو داود ١٢/۴، صحيح الترمذي ١٧١/٣.

(٢) يعني ما ته په لمانځه کي يا د قرآن په تلاوت او بل عبادت کي راشي، او فکر مي بلي خوا ته واړوي.(ژباړن)

(٣) مسلم ١٧٧٢/۴.

(٤) مسلم ١٧٧٢/۴، ١٧٧٣.

(٥) مسلم ١٧٧٢/۴.

(٦) مسلم ١٧٧٣/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- که وغواړي نو پورته دې شي او لمونځ* دې وکړي[۱].

۳۳- د وترو د قنوت دعا

۱۱۶-۱- «اللَّهُـــمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَـــا قَضَـــيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»[۲].

۞ الهي! د هغو کسانو په جمله کې چې تا ورته هدایت کړی، ما ته هم هدایت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا ورته عافیت ورکـــړی مـــا ته هم عافیت راکړې، ما هم له شر نه وساته، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا محفوظ کړي، ما هم محفوظ کړه، او څه چـــې دې راکړي، په هغه کې راته برکت واچوه، او څه چې تا فیصله کړې د هغه د شر نه مې وساته، ځکه همدا ته فیصله کونکی یې، او ستا د حکـــم څوک دفع کونکی نشته[۳]، په ربښتیا سره چې ته له چا سره دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا سره چې دښمني وکړې،

---

(۱) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(۲) څلـــورو اصحاب السنن، احمد، دارمي، حاکم، او بیهقي روایت کړیدی، او د مربع قوسونو تر مینـــځ عبارت د بیهقي دی، صحیح الترمذي ۱۴۴/۱، صحیح ابن ماجه ۱۹۴/۱، اِرواء الغلیل د الباني لیکنه ۱۷۲/۲.

(۳) دا جمله د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شویده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات يې، او د لوړې ښېښتن يې ای زمونږ پروردګاره.

۱۱۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[۲].

۞ الهي زه ستا په رضا سره ستا له غضب* نه پناه غواړم، او ستا په معافۍ سره ستا له عذاب* نه پناه غواړم، او له تا نه په تا سره پناه غواړم[۲]، ستا (د شان سره لائقه) ثنا* نشم ويلای، ته هماغسې يې چې څنګه تا خپل ځان ستايلی دی.

۱۱۸-۳- اللّهمّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، ولكَ نُصَلّي ونَسجُدُ، وإليكَ نَسعَى ونَحْفِدُ، نَرجُو رَحْمَتكَ، ونَخْشَى عذابَكَ، إنَّ عَذابَكَ بالكافِرينَ مُلْحَقٌ. اللهمّ إنّا نَستَعينُكَ، ونَستَغفِرُكَ، ونُثْني عليكَ الخَيْرَ، ولا نَكْفُرُكَ، ونُؤمِنُ بكَ، ونَخْضَعُ لكَ، ونَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»[۳].

---

(۱) څلورو اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۳/۱۸۰، صحيح ابن ماجه ۱/۱۹۴، ارواء الغليل ۲/۱۷۵.

(۲) له الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جمالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(۳) بيهقي په «السنن الکبرى» ۲/۲۱۱ کي روايت کړی، او اسناد يې صحيح بللی دی، او الباني
=

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! خاص ستا عبادت کوو، او خاص تا ته لمونځ او سجده کوو، او خاص تا ته در دانګو* او ګړندي* درځو، ستا د رحمت امید* لرو، او ستا له عذاب نه ویریږو، په رښتیا سره چې ستا عذاب کفارو ته ورکړه شوی دی، الهي! مونږ له تا نه مدد غواړو، او له تا نه بخښنه* غواړو، او ستا غوره ستاینه کوو، او ستا نا شکري نکوو، او پر تا ایمان لرو، او تا ته عاجزي کوو، او له هغه چا نه لیري ځو چې ستا نا شکري کوي.

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر

۱۱۹- «سُبْحَانَ المَلِكِ القُدُّوسُ» [ثلاث مرات والثالثة يجهرُ بها، ويمدُّ بها صوته، يقولَ:] [«رَبِّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»][1].

۞ پاکي ده (د کائناتو) ټولواک لره پوره پاکي.

[دا به دري ځلي وايي، او په دریم ځل به په لوړ او اوږده آواز سره دا وايي:]

د ملائکو او جبرائیل پروردګار.

۳۴- د پریشانی او غم (لري کولو) دعا

۱۲۰-۱- «اللَّهُــمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ،

په ارواء الغليل ۲/ ۱۷۰ کي وايي: او دا اسناد صحیح دی، او هغه پر عمر باندي موقوف دی.

(۱) نسـائي ۳/۲۴۴، دار قطـني او نـورو روایت کړیدی، او د مربع قوسونو مینځ کي عبارت د دارقطـني ۲/ ۳۱ زیـادت دی، او اسناد یې صحیح دی، زاد المعاد د شعیب الأرنؤوط او عبد القادر الأرنؤوط تحقیق ۱/ ۳۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَاصِــيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُــلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَــلَ الْقُــرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»(۱).

۞ الهي! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د مينځي* زوی يم، زما تندی* ستا په لاس کي دی، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا فيصله زما په حق کي عادلانه* ده، ستا په هغه ټولو نومونو سره له تا نه سوال کوم، چي تا خپله خپل ځان په هغه نوموَلی* دی، او يا دي په خپل کتاب کي نازل کړيدی، او يا دي خپل مخلوق نه چا ته ښودلی دی، او يا دي په خــپل غيبي علم کي له ځان سره ساتلی دی، (پدي ټولو در نه سوال کوم) چي ته قرآن زما د زړه پسرلی*، او د سيني روښنايي، او د غمونو ورک کونکی، او د پريشانيو* ختمونکی وګرځوې.

۱۲۱-۲- «اللَّهُــمَّ إِنِّــي أَعُــوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْــزِ وَالْكَسَــلِ وَالْــبُخْلِ وَالْجُــبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»(۲).

---

(۱) احمد ۳۹۱/۱، او الباني هغه صحيح بللی دی.

(۲) بخاري ۱۵۸/۷، پيغمبر ﷺ به دا دعا ډيره ويله. بخاري (فتح الباري ۱۷۳/۱۱) دي وګتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه پـــه تا سره پناه غواړم له پریشانی او غم نه، او له کمزورتیا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخیل توب* او بې زړه توب* نه، او د قرض له زیاتیدو او د خلکو له غلبې موندلو نه.

۳۵- د بې قرارۍ دعا

۱۲۲-۱-«لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ السَّمواتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»[۱].

۞ بل د عبادت وړ* معبود* نشته بیله هغه الله نه چې لوی او حِلم لرونکي دی ، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بیله هغه الله نه چې د لوی عرش څښتن دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بیله هغه الله نه چې د آسمانونو او ځمکې پروردګار دی، او د عزتمند عرش پروردګار دی.

۱۲۳-۲- «اللَّهُـــمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[۲].

۞ الهي! زه ستا د رحمت امید لرم، نو زما نفس ته مې د سترګې د رپ* په اندازه هم مه پرېږده، او زما کارونه ټول راته اصلاح کړې، بیله

(۱) بخاري ۱۵۴/۷، مسلم ۲۰۹۲.

(۲) ابـــو داود ۳۲۴/۴، احمـــد ۴۲/۵، او الـــباني په صحیح ابي داود ۹۵۹/۳ کې د هغه اسناد صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۲٤-۳- «لَا إِلَـهَ إِلاَّ أَنْـتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ الظَّالِمِينَ»(۱).

۞ بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پاک يې ته، په رښتيا سره زه له ظالمانو نه يم.

۱۲۵-٤- «اللهُ اللهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»(۲).

۞ الله الله زما پروردګار دی، له هغه سره هيڅ شی شريک نه بولم.

۳٦- د دښمن او حكمران* سره مخامخ كيدو* دعا

۱۲٦-۱- «اللَّهُـمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»(۳).

۞ الهي! مونږ تا د دوی مقابلې ته ګرځوو، اوپه تا سره د دوی د شر نه پناه غواړو.

۱۲۷-۲- «اللَّهُـمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ»(٤).

(۱) ترمذي ٥۲۹/٥، حاكم ٥۰٥/۱، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي موافقه ورسره كړيده، صحيح الترمذي ۱٦۸/۳.

(۲) ابو داود ۸۷/۲، صحيح ابن ماجه ۳۳٥/۲.

(۳) ابو داود ۸۹/۲، حاكم ۱٤۲/۲، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه كړيده.

(٤) ابو داود ٤۲/۳، ترمذي ٥۷۲/٥، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ته زما مټ يې، او ته مي مددګار يې، ستا (په قدرت) سره ګرځم راګرځم، او (په دښمن باندي) حمله کوم، او جنګيږم.

۱۲۸-۳- «حَسْبُنَا ونِعْمَ الوَكِيلُ»[۱].

۞ الله مونږ ته بس او کافي دی، او هغه ښه کار ساز دی.

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا

۱۲۹-۱- «اللَّهُــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيم، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلان بن فُلان، وَأَحْزَابه مِنْ خَلائقكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، ولا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[۲].

۞ الهــي، اې د اوو آســمانونو پــروردګاره! او د لوی عرش پروردګاره! زما لپاره پناهګاه شې لدې نه چي فلانکی د فلانکي زوی، او د هغــه ډلي -چـــي ستا د مخلوقاتو نه دي- پر ما زياتی او تجاوز* وکړي، چا ته چي ته پناه ورکړې هغه غالبه دی، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۰-۲- «اللهُ أَكبرُ، اللهُ أَعَزُّ مِن خَلْقه جميعاً، اللهُ أَعَزُّ

---

(۱) بخاري ۵/۱۷۲.

(۲) بخـــاري په «الأدب المفرد» ۷۰۷ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۵ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَّـــا أَخـــافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ باللهِ الذي لا إلهَ إلاّ هوَ، المُمْسكُ السّمَوات السَبْعِ أَن يَقَعْنَ على الأَرْضِ إلاّ بإذْنه، من شَرِّ عبدَكَ فُلانٍ، وجُنُوده وأَتْباعه وأَشْياعه، منَ الجنّ والإنْسِ، اللهمّ كُنْ لي جاراً منْ شَرِّهم، جلّ ثَناؤُكَ وعَزَّ جارُكَ، وتَبارَكَ اسْمُكَ، ولا إلَهَ غَيْرُكَ» [ثلاث مرات] [(١)].

۞ الله ډير لوى دى، الله له ټول مخلوق نه زورور دى، الله له هغه چا نه ډير زورور دى له کوم نه چي زه ويريږم* او خطر احساسوم، په هغه الله سره پناه غواړم کوم چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او (هغه ذات) چي ټينګونکی داوو آسمانونو دی لدې نه چي بې دده لــه اجـــازې او حکم نه پر ځمکه راولويږي، (پناه غواړم) ستا د فلانکي بنده له شر نه، او د هغه له انسي او جني پيروانو او لښکرو نه، الهي! د دوی له شر نه زما لپاره پناهګاه شې، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او مـــبارک دی نـــوم ســـتا، او بيله تا نه د عبادت وړ* معبود* نشته.

[درې ځلې*]

٣٨- د ښمن ته ښيرا* کول

١٣١- «اللّهُـــمَّ مُـــنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ

---

(١) بخـــاري «الأدب المفـــرد» ٧٠٨ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٤٦ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»[١].

۞ الهـــي! اې د کــتاب نازلونکيه! ای ژر* حساب کونکيه! (د دښمنانو) ډلو ته ماتې* ورکړې، الهي! ته ماتې* ورته ورکړې، او (ځمکه يې تر پښو* لاندې) ولړزوې*.

٣٩- د کوم قوم نه چې ويره* لري، دا دعا به وايي

١٣٢- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»[٢].

۞ الهـــي! څنګه چې ته غواړې هماغسې مې د هغوی له شر نه وساتې.

٤٠- څوک چې ايمان کې شک وکړي دهغه دعا

١٣٣-١- په الله سره به پناه غواړي[٣].

٢- کوم شي کې چې شک وي هغه کې به بيا فکر* نکوي[٤].

١٣٤-٣- يَقولُ: «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِهِ»[٥].

۞ او وايي به: پر الله او د هغه پر پيغمبرانو مې ايمان راوړی دی.

١٣٥-٤- يقرأُ قولَه تعالی: ﴿هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ

---

(١) مسلم ١٣٦٢/٣.

(٢) مسلم ٢٣٠٠/٤.

(٣) بخاري (فتح الباري ٣٣٦/٦)، مسلم ١٢٠/١.

(٤) بخاري (فتح الباري ٣٣٦/٦)، مسلم ١٢٠/١.

(٥) مسلم ١١٩/١-١٢٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ۳] [۱].

۞ دا آيت به وايي: هغه (يعني الله) اول دی، او آخر دی، او ظاهر دی، او باطن دی، او هغه په هر څه پوه* دی.

۴۱- دقرض اداء کولو دعا

۱۳۶-۱- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلاَلِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» [۲].

۞ الهي! ستا په حلالو مي ستا له حرامو وساتې، او ستا په فضل مي بيله تا نه بل چا نه بې نيازه* کړې.

۱۳۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» [۳].

۞ الهي! زه له پريشانۍ او غم نه، او له کمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيلۍ* او بې زړه توب* نه، او د قرض زياتيدو او د خلکو له غلبې موندلو نه په تا سره پناه غواړم.

(۱) ابو داود ۳۲۹/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۶۲/۳ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.
(۲) ترمذي ۵۶۰/۵، صحيح الترمذي ۱۸۰/۳.
(۳) بخاري ۱۵۸/۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کې د وسوسې دعا

۱۳۸- «أَعُـوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، واتْفُلْ على يسارِكَ» [ثلاثاً][1].

۞ له رټل شوي شيطان نه په الله سره پناه غواړم.

او بيا دي و چپ* طرف ته (لاړي) تف کړي. [درې ځلې]

۴۳- چا ته چې يو کار مشکل شي د هغه دعا

۱۳۹- «اللهمّ لا سَهْلَ إلاّ ما جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وأنتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إذا شئتَ سَهْلاً»[2].

۞ الهي! هيڅ آسان شی نشته، مګر هغه چې ته يې آسان کړې، او ته چې وغواړې سخت او ګران آسانوې.

۴۴- څوک چې ګناه وکړي، هغه به داسې کوي

۱۴۰- داسې بنده به نه وي چې ګناه وکړي، او بيا په ښه تو ګه* اودس وکړي، او بيا پاځيږي* دوه رکعته لمونځ* وکړي، او بيا له الله نه بخښنه وغواړي، او الله ورته بخښنه او عفو ونکړي[3].

---

(۱) مسلم ۱۷۲۹/۴ له عثمان بن ابي العاص ﷺ نه روايت کړيدی، او په هغه کې داسې راغلي دي: ما همداسې وکړه، نو الله ﷻ هغه له ما نه لېرې کړه.

(۲) صحيح ابن حبان ۲۴۲۷ نمبر حديث (موارد)، ابن السني ۳۵۱ نمبر حديث، او حافظ وايي: دا حديث صحيح دی. او عبد القادر الأرناؤوط هم هغه د نووي د اذکارو په تحقيق ص۱۰۶ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابو داود ۸۶/۲، ترمذي ۲۷۵/۲، او الباني په صحيح ابي داود ۲۸۳/۱ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۵- د شیطان او د هغه د وسوسو د لیري کولو دعاګاني

۱۴۱- په الله ﷻ سره له شیطان نه پناه غوښتل[۱].

۱۴۲- آذان کول[۲].

۱۴۳- ذکر کول، او د قرآن تلاوت کول[۳].

۴۶- کله چې يې د خوښي خلاف کار پيښ شي، او يا له کوم کار نه عاجز شي، داسي به وايي

١٤٤- «قَدَّرَ اللهُ وما شاءَ فَعَلَ»[٤].

---

(١) ابـــو داود ١/٢٠٦، ترمذي، صحيح الترمذي ١/٧٧، او د المؤمنون سورت، ٩٨-٩٩ آيتونه دي وكتل شي.

(٢) مسلم ١/٢٩١، بخاري ١/١٥١.

(٣) (پيغمبر ﷺ فرمايي) خپلو كورونو څخه هديرې* مه جوړوى، شيطان له هغه كور نه تښتي چي په هغه كي د بقرې سورت ويل كيږي.
مســـلم ١/٥٣٩. او له هغــو شـــيانو نه چي شيطان شړي* او ليري كوي يې د سهار او مابنام اذكـــار، د ووده كيدو او ويښيدو اذكار، او كور او مسجد ته ننوتلو او له هغه نه وتلو اذكار، او نـــور شـــرعي اذكـــار لكه آيت الكرسي د خوب په وخت كي، د بقرې د سورت آخيرني دوه آيـــتونه. او څـــوک چي «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شـــيء قديـــر» ســـل ځلي ووايي، نو دا به په هغه تولـه ورځ كي دده لپاره له شيطان نه د ساتلو وسيله وي. او همدارنګه آذان هم شيطان شړي او لري كوي يې.

(٤) (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) قوي مسلمان له كمزوري مسلمان نه الله ته زيات غوره* دى، او په دواړو كـــي خـــير شته، په هغه څه حرص او كوښښ وكړه چي تاته ګټه لري، او له الله ﷻ نه مرسته وغـــواړه، او مه عاجزه كيږه، او كه يو څه درته پيښ شي، نو داسي مه وايه: چي كه داسي مي كـــړي واى، نـــو داسي به شوي واى، بلكه داسي ووايه: چي الله ﷻ (همدا زما) په تقدير كي ليكـــلي وه، او څه يې چي وغوښتل ويې كړل، ځكه «لَوْ» (يعني: «كه چيري» كلمه استعمالول =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله (دا کار) په ازلي تقدير کې (همداسې) ليکلی وو، او څنګه چې يې وغوښتل هماغسې يې وکړل.

۴۷- د پیدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول، او د هغې جواب

۱۴۵- «بــارَكَ اللهُ لــكَ في الموهُــوب لكَ، وشَكَرتَ الواهــبَ، وبَلَغَ أَشُدَّهُ، ورُزِقْتَ برَّهُ»، ويردّ عليه المُهَنَّأُ فيقول: «بــارَكَ اللهُ لــكَ وبارَكَ عليكَ، وجزاكَ اللهُ خيراً، ورَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وأَجْزَلَ ثَوابَكَ»[1].

۞ الله دې ستا په درکړل شوي (ماشوم) کې برکت واچوي، او (د هغــه) د ورکونکــي شکر اداء کړې، او ماشوم دې خپل قوت او ځواني ته ورسيږي، او د هغه نيکي* دې په نصيب شه.

او د ماشوم مور او پلار به په جواب کې داسې وايي: الله دې تا ته برکت درکړي، او پر تا دې برکت کښيږدي، او الله دې تا ته نيکه جزا (ثواب) درکړي، او همداسې ماشوم دې در په برخه* کړي، او ثواب دې تا ته زيات کړي.

او ويل) دشيطان كارونو ته لاره* خلاصوي*. مسلم ۲۰۵۲/۴.

(۱) الاذكار د نووي ليكنه ص۳۴۹، صحيح الاذكار د سليم الهلالي ليكنه ۷۱۳/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٨- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

١٤٦- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ»[١].

۞ رسول الله ﷺ به د حَسَن او حُسين لپاره پناه غوښتله، او داسي بـــه يې ويل[٢]: ستاسو دواړو لپاره زه د الله په كامل كلام سره له هر شــــيطان، او زهرناک (حيوان) نه، او له هري آفت او ضرر رسونكي ستر ګي نه پناه غواړم.

٤٩- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا

١٤٧-١- «لا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[٣].

۞ څـــه پروا نشته، ان شاء الله (دا بيماري به ستا د ګناهونو) د پاكوالي سبب به وي.

١٤٨-٢- «أَسْـــأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيَكَ» [سبع مرات][٤].

---

(١) بخاري ١١٩/٤، له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت كړيدی.

(٢) يعني د هغوی د حفاظت لپاره به يې دا دعا كوله.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠/١١٨).

(٤) (پيغمـــبر ﷺ فـــرمايي) داســـي مريض به نه وي چي اجل يې نه وي راغلی، او يو مسلمان بنده يې پوښتني ته راشي او دا (پورتنی) دعا اووه ځلي ووايي، مګر دا چي روغ به شي.
ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٢/٢١٠، صحيح الجامع ٥/١٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ له هغه لوی او عظمت والا الله نه سوال کوم چي د لوی عرش څښتن دی، چي تا لره شفا او روغتیا درکړي. [اووه ځلې]

۵۰- د بیمار* د پوښتني کولو فضیلت

۱٤۹- قال ﷺ: «إذا عادَ الرجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ» [(۱)].

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: کله چي يو سړی د خپل (بیمار) مسلمان ورور پوښتني ته ورځي، نو دی د جنت په میوو کي روان وي تر څو چي کښیني*، کله چي کښیني نو په رحمت کي پټ شي، که (دا وخــــت) سهار* وي نو اویا زره ملائکي* به ده ته دعا کوي، تر څو چي ماښام* کیږي، او که (دا وخت) ماښام وي، نو اویا زره ملائکي به ده ته دعا کوي تر څو چي سهار کیږي.

۵۱- د ژوند نه نا امیده بیمار* دعا

۱۵۰-۱- «اللَّهُــــمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ

---

(۱) تــرمذي، ابــن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ۱/۲۴۴، صحيح الترمذي ۱/۲۸٦، او احمد شاكر هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَعْلَى»[١].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او د لوړ مقام والا پیغمبرانو سره مي یو ځای کړې.

١٥١-٢- جَعلَ النبيُّ ﷺ عندَ مَوته يُدْخل يَدَيْه في الْمَاء فَيَمْسَحُ بهمَا وَجْهَه ويَقُول : «لاَ إِلَه إِلاَّ اللّه، إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكَرَات»[٢].

۞ پیغمبر ﷺ د خپل مرګ په وخت کي خپل لاسونه په اوبو کي وهل او بیا به یې خپل مخ په هغه مسه* کاوه، او ویل به یې: بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، په رښتیا سره چي مرګ ډیري سختی لري.

١٥٢-٣- «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّه»[٣].

---

(١) بخاري ١٠/٧، مسلم ١٨٩٣/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٤٤/٨) او په هغه کي د مسواک ذکر هم شویدی.

(٣) ترمذي، ابن ماجه، او الباني هغه صحیح بللی دی، صحیح الترمذي ١٥٢/٣، صحیح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الله ډیر لوی دی، بیله یو الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه لره ټولواکي ده، هغه لره پوره غوره ستاینه ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او نشته طاقت او قوت (د ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) د یو الله په مدد او توفیق سره.

۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته یادونه

۱۵۳- (پیغمبر ﷺ فرمایي) د چا چي آخري خبره «لا إله إلا الله» وي، نو جنت ته به داخل شي[۱].

۵۳- چا ته چي مصیبت رسیدلی وي، د هغه دعا

۱۵٤- «إِنَّـــا لِلَّـــهِ وَإِنَّـــا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللهمّ أْجُرْنِي فِي مُصِيبَتِي، وأَخْلِفْ لِي خَيراً مِنها»[۲].

۞ بي شکه چي مونږ الله لره یو، او هغه ته ورتلونکي یو، اې الله ما ته زما په مصیبت کي اجر راکړې، او د هغه په بدل کي ما ته له هغه نه ښه راکړې.

---

(۱) ابو داود ۳/۱۹۰، صحیح الجامع ۵/۴۳۲.
(۲) مسلم ۲/٦۳۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا

١٥٥- «اللَّهُـــمَّ اغْفِـــرْ لِفُلَانٍ (بِاسْمِهِ) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّـــينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»[(١)].

۞ اې الله! و فلانکـــي (نوم به يې واخلي) ته بخښنه وکړې او د هدايـــت شويو کسانو په جمله کې يې درجه لوړه کړې، او د هغه باز مـــانده ګانو لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسې، او مونږ او ده ته بخښـــنه وکړې اې د مخلوقاتو پروردګاره! او قبر يې ورته پراخ، او روښانه* کړې.

۵۵- مړي ته په جنازه کې دعا

١٥٦-١- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِـــنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَـــيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»[(٢)].

۞ اې الله! ده ته بخښنه وکړې او رحم پر* وکړې، او عافيت

---

(١) مسلم ٢/٦٣٤.

(٢) مسلم ٢/٦٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورله ورکړې، او عفوه ورته وکړې، او غوره میلمستیا یې وکړې، او د داخلیدو ځای یې پراخه کړې، او په اوبو او واوره او ږلۍ سره یې ووینځې، او له ګناهونو نه یې داسې پاک کړې لکه څنګه چې دې سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړیده، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ، او له ښځې نه یې غوره ښځه ورکړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

١٥٧-٢- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلاَ تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»(١).

۞ اې الله، زمونږ ژوندي ته، او مړي ته، او حاضر ته، او غائب ته، او واړه ته، او لوی ته ، او نر ته، او ښځې ته بخښنه وکړې، اې الله! له مونږ نه چې چا ته ژوند ورکړې، نو د اسلام سره ژوند ورکړه، او له مونږ نه چې چا ته مرګ راولې، نو له ایمان سره یې مړ کړې، اې الله! د دې مړي له اجر نه مو مه محرومه وې، او له هغه نه وروسته مو مه

---

(١) ابن ماجه ١/٤٨٠، احمد ٢/٣٦٨، صحيح ابن ماجه ١/٢٥١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمراه* کوې.

۱۵۸-۳- «اللَّهُـمَّ إِنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنَ فِي ذِمَّتِكَ وَحَبْلِ جِـوَارِكَ، فَقِـهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[۱].

۞ اې الله! په رښتيا سره فلانکی د فلانکي زوی ستا په حفظ او ستا په پناه کې دی، نو د قبر له ازمايش نه، او د دوزخ* له عذاب نه يې وساتې، او ته د وفا او پيمان څښتن* يې، نو هغه ته بخښنه وکړې، او رحم پر* وکړې، بيشکه ته بخښونکی يې حده مهربان يې.

۱۵۹-٤- «اللَّهُـمَّ عَـبْدُكَ، وَابْـنُ أَمَتِكَ، احْتَاجَ إِلَى رَحْمَـتِكَ، وَأَنْـتَ غَـنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»[۲].

۞ الهـي! ستا بنده، او ستا د مينځې* زوی دی، ستا رحمت ته محتاج دی، او ته ده ته عذاب ورکولو نه بې نيازه* يې، که نيک عمله وي نـو نيکی يې نوري هم زياتې کړې، او که ګنهګاره وي نو عفوه ورته وکړې.

---

(۱) ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ۱/۲۵۱، ابو داو ۳/۲۱۱.

(۲) حـاکم ۱/۳۵۹، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، احکام الجنائز د الباني ليکنه ص۱۲۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا

۱٦۰-۱- «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»[(۱)].

۞ اهي! د قبر له عذاب نه يې وساتې.

[وإن قـــال] «اللَّهُـــمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وذُخْراً لوالديه، وشَفيعاً مُجَابـــاً، الـــلهمّ ثَقِّلْ به مَوَازينَهُما وأَعْظِمْ به أُجُورَهُما، وأَلْحقْهُ بصَالِحِ المُؤْمنينَ، واجعَلْهُ فِي كَفالة إبراهيمَ، وَقِه برَحْمَتكَ عذَابَ الجَحيم، وأَبْدِلْهُ، داراً خيراً من دارِه، وأهلاً خيراً من أَهله، اللهمّ اغْفِرْ لأَسْلافِنا، وأَفراطِنا، ومَنْ سَبَقَنا بالإِيمانِ» [فحسَنٌ][(۲)].

[او که دا دعا ووايې نو بهتره به وي:]

اهي! ته يې د خپل مور او پلار لپاره مخکښ* او ذخيره، او د قبول شوي شفاعت خاوند وګرځوې، اهي! د ده په ذريعه يې د مور او پلار (د اعمـــالو) تلي* درنې کړې، او اجرونه يې زيات کړې، او له نيکو

---

(۱) ســعيد بــن المسيب وايي: په ابو هريره پسې مې پر يوه ماشوم باندې (د جنازې) لمونځ وکړ، چې هيڅ ګناه يې نه وه کړې، او وامې وريده چې ويل يې:... باقي حديث.

مالک په موطا ۲۸۸/۱ کې، ابن ابي شيبه په مصنف ۲۱۷/۳، او بيهقي ۹/۴ روايت کريـــدی، او شـــعيب الأرنؤوط د شرح السنة للبغوي په تحقيق ۳۵۷/۵ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(۲) المغـــني د ابـــن قدامه ۴۱٦/۳، الدروس المهمة لعامة الأمة د علامه عبد العزيز بن باز رحمت الله عليه ليکنه ص۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره یې یو ځای کړې، او د ابراهیم عليه السلام په ضمانت کي یې وګرځوې، او په خپل رحمت سره یې د دوزخ له عذاب نه وساتې، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنی نه یې غوره کورنی ورکړې، الهي! و هغو کسانو ته بخښنه وکړې چي له مونږ نه مخکي تللي دي، او کوم چي له مونږ نه مخکي مومنان تیر شوي دي.

١٦١-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً»[1].

۞ الهـــي! تـــه یـــي زمونږ لپاره مخکښ*، او اجر (جوړونکی) وګرځوې.

٥٧- د تعزیت دعا

١٦٢- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شيءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»[2].

[وإن قـــال] «أَعْظَـــمَ اللهُ أجْرَكَ، وأَحْسَنَ عَزاءكَ، وغَفَرَ لمَيِّتِكَ» [فحسن][3].

---

(١) حسن (بصري) به پر ماشوم د فاتحې سورت لوست، او ویل به یې:... باقي حدیث.
بغوي په شرح السنة ٥/٣٥٧ کي، عبد الرزاق په مصنف کي په ٦٥٨٨ نمبر حدیث کـــي، او بخـــاري پـــه کتاب الجنائز کي مُعَلّق روایت کړیدی، ٦٥ باب قراءة فاتحة الکتاب على الجنازة ٢/١١٣.

(٢) بخاري ٢/٨٠، مسلم ٢/٦٣٦.

(٣) الاذکار د نووي لیکنه ص١٢٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله لــره دي څــه چې يې واخيستل، او هغه لره دي څه چې ورکوي، او هر څه دده په نزد تر ټاکلي* نيټې* پوري دي... او ښايي چې صبر وکړې او (له الله ﷻ) نه ثواب وغواړې.

[او که دا ووايي نو بهتره به وي:]

الله دي تا لره لوی اجر درکړي، او تا لره دي ښه تسلي درکړي، او ستا مړي ته دي بخښنه وکړي.

۵۸- د مړي ښخولو وخت کي دعا

۱٦۳ – «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»[۱].

۞ د الله په نوم سره، او د پيغمبر ﷺ په سنت سره (يې ښخوو).

۵۹- د مړي ښخولو* وروسته دعا

۱٦٤ – «اللَّهُمَّ اغْفِرْ له، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»[۲].

۞ الهي! هغه ته بخښنه وکړې، الهي! ته يې (په سوال وجواب کې) ثابت قدمه لرې.

---

(۱) ابــو داود ۳/۳۱۴ په صحيح سند سره، او احمد په دي لفظ سره: «بسم الله وعلى ملة رسول الله» په صحيح سند روايت کړيدی.

(۲) پيغمــبر ﷺ به چې کله د مړي له ښخولو نه فارغ شو، نو په قبر به يې ودريد، او ويل به يې: خپل ورور تــه (له الله نه) بخښنه وغواړی، او د هغه لپاره (په سوال وجواب کې) د ثابت قدمی دعا وکړی، ځکه له هغه نه همدا اوس پوښتنه کيږي.

ابو داود ۳/۳۱۵، حاکم ۱/۳۷۰، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠- د قبرونو د زيارت كولو دعا

١٦٥- «السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا والْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»[1].

۞ اې ددې ځايونو اوسيدونكو مومنانو او مسلمانانو! پر تاسو دې سلام وي، او ان شاء الله مونږ هم په تاسو پسې يو، او الله جل جلاله دې زمونږ په مخكينيو او وروستنيو رحم وكړي، زه ځان لره او تاسو لره له الله جل جلاله نه عافيت غواړم.

٦١- د باد (سيلى) الوتلو په وخت دعا

١٦٦-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»[2].

۞ الهي! له تا نه د دې (باد) د خير سوال كوم، او له شر نه يې په تا سره پناه غواړم.

١٦٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا

---

(١) مسلم ٦٧١/٢، ابن ماجه په پورتنی الفاظو سره ٤٩٤/١ له بريده رضي الله عنه نه روايت كړيدى، او د مربع قوسونو په مينځ كي عبارت د مسلم ٦٧١/٢ روايت دى له عائشه رضي الله عنها نه.

(٢) ابو داود ٣٢٦/٤، ابن ماجه ١٢٢٨/٢، صحيح ابن ماجه ٣٠٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

أُرْسِلَتْ بِهِ»[۱].

۞ الهي! زه له تا نه د دې (باد) د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال در نه کوم چې په هغه کې دی، او کوم خير چې لــه ځان سره يې راوړی دی، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه څه له شر نه چې په هغه کې دی، او له هغه شر نه چې له ځان سره يې راوړی دی.

۶۲- د تالندې* دعا

۱۶۸- «سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلاَئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»[۲].

۞ پاک دی هغه ذات چې تالنده* او ملائکې د هغه له ويرې نه د هغه حمد او ثنا او تسبيح وايي.

۶۳- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني

۱۶۹-۱- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ»[۳].

---

(۱) مسلم ۶۱۶/۲، بخاري ۷۶/۴.

(۲) عـــبد الله بن الزبير ﷺ چې به کله د تالندې* آواز واوريده، نو خبرې به يې بندې کړې، او ويل به يې:... باقي حديث.

موطا ۹۹۲/۲، او الباني وايي: (ددې حديث) اسناد صحيح او موقوف دی.

(۳) ابو داود ۳۰۳/۱، او الباني په صحيح ابي داود ۲۱۶/۱ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پر مونږ باران وه وروې، نجات ورکونکی، مزه دار، وابنه شنه کونکی، فائده رسونکی، ضرر نه رسونکی، ژر کیدونکی، نه ځنډیدونکی.

١٧٠-٢- «اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا»(١).

۞ الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې، الهي! پر مونږ باران وه وروې.

١٧١-٣- «اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»(٢).

۞ الهي! خپل بنده ګان، او خپل څاروي* خړوب کړه، او خپل رحمت خپور کړه، او خپل مړ ښار ژوندی کړه.

٦٤- د باران اوريدو په وخت کي دعا

١٧٢- «اللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً»(٣).

۞ الهي! د خير او فائدې باران (يې کړې).

٦٥- د باران اوريدو وروسته دعا

١٧٣- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِه»(٤).

---

(١) بخاري ١/٢٢٤، مسلم ٢/٦١٣.

(٢) ابو داود ١/٣٠٥، او الباني په صحيح ابي داود ١/٢١٨ هغه حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٥١٨).

(٤) بخاري ١/٢٠٥، مسلم ١/٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله ﷻ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران وه ورید.

٦٦- د آسمان شین کیدو دعا

۱۷٤- «اللَّهُـــمَّ حَوَالَيْــنَا وَلاَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»(۱).

۞ الهـــي! زمونږ په شاوخوا (بې وه وروه)، او نه پر مونږ باندي، الهـــي! پـــر غرو رغونو او د خوړونو په مینځونو، او د ونو شنه کیدلو ځایونو کي بې وه وروه.

٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا

۱۷٥- «اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالأَمْنِ وَالإِيمَانِ، وَالسَّـــلاَمَةِ وَالإِسْـــلاَمِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»(۲).

۞ الله ﷻ ډیـــر لوی دی، الهي! ته دغه (نوې میاشت) پر مونږ باندي راوخیژوه، له امن او ایمان سره، او له سلامتیا او اسلام سره، او له توفیق سره وهغه څه ته چي ته بې خوښوې.

(اې میاشتي!) زمونږ او ستا پروردګار الله دی.

٦٨- د روژه ماتي په وخت کي دعا

۱۷٦-۱- «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

---

(۱) بخاري ۲۲۴/۱، مسلم ۶۱۴/۲.

(۲) ترمذي ۵۰۴/۵، دارمي په خپلو الفاظو سره ۳۳۶/۱، صحیح الترمذي ۱۵۷/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[١].

۞ تنده ولاړه*، او رګونه لانده* شول، او که الله ﷻ وغواړي اجر حاصل شوى دى.

١٧٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»[٢].

۞ الهـــي! زه ستا په هغه رحمت سره چي هر څه ته رسيدونكى دى، له تا نه سوال كوم چي ماته بخښنه وكړې.

٦٩- د ډوډى خوړلو نه مخكي دعا

١٧٨-١- (پيغمــبر ﷺ فــرمايي) كله چي له تاسو نه څوك خوراک کوي، نو «بِسمِ الله» دي ووايي، او كه يې په (د خوراک) په اول كـــي (بسم الله) هير شول، نو داسي دي ووايي: «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ» يعني: په اول او آخر كي د الله ﷻ په نامه (سره خوراک کوم)[٣].

١٧٩-٢- «مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

(١) ابو داود ٢/٣٠٦ او نورو روايت كړيدى، صحيح الجامع ٤/٢٠٩.

(٢) ابــن ماجـــه ١/٥٥٧، له عـــبد الله بن عمرو ﷺ د دعاګانو نه يې روايت كړيدى، او حافظ د الاذكار په تخريج كي هغه حَسَن بللى دى، شرح الاذكار ٤/٣٤٢.

(٣) ابو داود ٣/٣٤٧، ترمذي ٤/٢٨٨، صحيح الترمذي ٢/١٦٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِيهِ، وَأَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَناً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ»(١).

۞ (پیغمبر ﷺ فرمایي) چا ته چې الله ﷻ خواړه ورکړي(٢)، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته پدې (خواړو*) کې برکت واچوې، او له هغه نه ښه (خواړه) راکړې.

او په چا چې الله ﷻ شودې* وڅښي*، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته په هغه کې برکت واچوې، او مونږ ته نور هم زيات راکړې.

٧٠- له خوراک نه وروسته دعا

١٨٠-١- «الْحَمْــدُ للَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ»(٣).

۞ ټولــــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې په ما يې دا خواړه* وخوړل، او هغه يې پرته زما د کوم توان او طاقت نه ما ته راکړل(٤).

١٨١-٢- «الْحَمْــدُ للَّهِ حَمْداً كَثِيراً، طَيِّباً، مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ، وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا»(٥).

---

(١) ترمذي ٥/٥٠٦، صحيح الترمذي ٣/١٥٨.

(٢) يعني: خوراک وکړي، يا څه وخوري.(ژباړن)

(٣) بيله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٣/١٥٩.

(٤) يعني: بيله کوم تکليف او ستړيا نه يې په ډيره آساني سره ما ته راکړه.(ژباړن)

(٥) بخاري ٦/٢١٤، ترمذي په خپلو الفاظو سره ٥/٥٠٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ تولـــــه غوره ستاینه الله لره ده، ستاینه ډیره زیاته، پاکه، او با برکته، نه پوره کیدونکې، او نه پریښودونکې، او له هغه نه نه مُستغني* کیدونکې ستاینه، اې زمونږ پروردګاره!.

۷۱- کوربه ته د ميلمه دعا

١٨٢- «اللَّهُـــمَّ بَـــارِكْ لَهُـــمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»[١].

۞ الهي! تا چې دوی ته څه ورکړي په هغه کې برکت واچوې، او هغوی ته بخښنه وکړې، او پر ورحمیږې.

۷۲- څوک چې په چا اوبه وڅښي، او یا یې د څښولو اراده وکړي، هغه ته دعا

١٨٣- «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»[٢].

۞ الهي! ته خواړه ورکړه هغه چا ته چې ما ته یې خواړه را کړه، او څړوب کړه* هغه څوک چې زه یې څړوب کړم.

۷۳- د چا په کور کې د روژه مات په وخت کې دعا

١٨٤- «أَفْطَرَ عِنْدَكُمُ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمُ الأَبْرَارُ،

---

(١) مسلم ١٦١٥/٣.

(٢) مسلم ١٢٦/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلاَئِكَةُ»(۱).

۞ تاسو کره دي روژه دار* روژه ماته کړي، او ستا ډوډۍ دي نيکان* وخوري، او ملائکي دي درته دعا وکړي.

۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي

۱۸۵- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک دعوت شي، نو دعوت دي قبول کړي، که يې روژه وه، نو دعا دي (ورته) وکړي، او که يې روژه نه وه، نو ډوډۍ دي وخوري(۲).

۷۵- کله چي روژه دار ته څوك بکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي

۱۸۶- زه روژه يم، زه روژه يم(۳).

۷۶- د اولنۍ ميوي ليدو دعا

۱۸۷- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا،

---

(۱) ابو داود ۳/۳٦۷، ابن ماجه ۱/۵۵٦، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۹٦-۲۹۸ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او دا خبره يې په صراحت کړيده چي پيمغبر ﷺ به کله د کوم کوروال سره روژه ماته کړه دا به يې ويل. او الباني په صحيح ابي داود ۲/۷۳۰ کي هغه صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۲/۱۰۵۴.

(۳) بخاري (فتح الباري ۴/۱۰۳)، مسلم ۲/۸۰٦.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»[١].

۞ الهي! زمونږ په ميوه کي راته برکت واچوې، او زمونږ په ښار کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «مُدّ» کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «صاع»[٢] کي راته برکت واچوې.

٧٧- د ترَچيدلو* دعا

١٨٨- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک وترَچيږي*، نو ودي وايي: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» يعني: ټوله غوره ستاينه الله لره ده، او هغه بل کس او ملګرى به ورته وايي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» يعني: الله ﷻ دي پـــر تا رحم وکړي، چي کله يې «يرحمک الله» وويل، نو (هغه بل به ورتـــه) وايي: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٣] يعني: الله دي تا ته هدايت وکړي، او الله دي ستا احوال او کار سم کړي.

٧٨- کله چي کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي

١٨٩- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٤].

۞ الله دي تاســـو ته هدايت وکړي، او الله دي ستاسو احوال او

(١) مسلم ٢/١٠٠٠.

(٢) صاع د وزن يوه پيمانه ده، او مُد يې څلورمه حصه ده.(ژباړن)

(٣) بخاري ٧/١٢٥.

(٤) ترمذي ٥/٨٢، احمد ٤/٤٠٠، ابو داود ٤/٣٠٨، صحيح الترمذي ٢/٣٥٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار سم کړي.

۷۹- واده کوونکي ته دعا

۱۹۰- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»(۱).

۞ الله دي تا لره برکت درکړي، او پر تا دي برکت وکړي، او تاسو دواړه دي په خير سره يو ځای کړي.

۸۰- د واده کولو او سورلی* اخيستلو دعا

۱۹۱- «إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذا اشْتَرَى خَادِماً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيراً فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ: مِثْلَ ذَلِكَ»(۲).

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک له يوې ښځي سره واده وکړي، او يا مريی* واخلي، نو داسي به وايي: الهي! زه له تا نه ددې د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال درنه کوم په کوم چي تا هغه پيدا کړيده، او پناه غواړم په تا سره ددې له شر نه، او له هغه شر نه په کوم چي تا هغه پيدا کړيده.

---

(۱) بيله نسائي نه نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۳۱۶.

(۲) ابو داود ۲/۲۴۸، ابن ماجه ۱/۶۱۷، صحيح ابن ماجه ۱/۳۲۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او چـــي كلـــه اوبنه واخـــلي نو د بوک* څوکه به يې نيسي او مخكينى دعا به وکړي.

٨١- خپلې ښځې سره كوروالى* نه مخکې دعا

١٩٢- «بِاسْــمِ اللَّــهِ، اللَّهُــمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»[١].

۞ د الله پـــه نوم (كوروالى* كوم)، الهي! ته مو له شيطان نه ليري كـــړې، او شيطان (زمونږ) له هغه (اولاد) نه ليري كړې چې تا مونږ ته راكړيدى.

٨٢- د قهر او غوسې په وخت دعا

١٩٣- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[٢].

۞ زه په الله سره له رټل شوي شيطان نه پناه غوارم.

٨٣- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا

١٩٤- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاَكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»[٣].

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چي زه يې ساتلى يم له هغه

---

(١) بخاري ١٤١/٦، مسلم ١٠٢٨/٢.

(٢) بخاري ٩٩/٧، مسلم ٢٠١٥/٤.

(٣) ترمذي ٤٩٣/٥، ٤٩٤/٥، صحيح الترمذي ١٥٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه چي ته يې پرې اخته کړي يې، او ما ته يې پر خپلو ډيرو مخلوقاتو فضيلت او غوره والی راکړيدی.

۸۴- د مجلس دعا

۱۹۵- عَـــنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»(۱).

۞ له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چي وايي: پيغمبر ﷺ بـــه پـــه يـــوه مجلس کي په شمار سل ځلي دا (دعا) ويله: ای ځما پروردګاره! بخښنه راته وکړې، او توبه مي قبوله کړې، په رښتيا سره چي ته ښه توبه قبلونکی، ډير بخښونکی يې.

۸۵- د مجلس کفاره*

۱۹۶- «سُـــبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۲).

---

(۱) تـــرمذي او نورو روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۳/۱۵۳، صحيح ابن ماجه ۲/۳۲۱ او الفاظ د ترمذي دي.

(۲) اصـــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۳/۱۵۳، او له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چـــي وايي: پيغمبر ﷺ کله چي به په يو مجلس کي کښيناسته، او يا قرآن به يې لوسته، او يا لمونځ به يې کاوه، نو د هغه نه وروسته به يې (هميشه) دغه (پورتني) کلمات لوستل.. باقي حديث. نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۳۰۸ نمبر حديث کي، احمد ۶/۷۷ روايت کړيدی، او دکتور =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پــه پاکۍ سره یادوو تا، او پوره ستاینه کوو ستا، زه شاهدي* ورکوم، چي بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه کوم.

٨٦- څوک چي چا ته ووايي: «غفر الله لك»[١] نو هغه ته به داسي وايي

١٩٧- «وَلَكَ»[٢].

۞ او تا ته دي هم (الله بخښنه وکړي).

٨٧- څوک چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا

١٩٩- «جَزَاكَ اللهُ خَيراً»[٣].

۞ الله دي تا لره خير (او نیک اجر) درکړي.

٨٨- په څه چي د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي

١٩٩- (پیغمبر ﷺ فرمايي) چا چي د کهف د سورت اولني لس آیاتونه یاد کړل، له دجال نه به وژغورل* شي[٤].

فاروق حماده د «عمل اليوم والليلة» په تحقيق ص٢٧٣ كي هغه صحيح بللى دى.

(١) ترجمه: الله دي تا ته بخښنه وكړي.(ژباړن)

(٢) احمــد ٨٢/٥، نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٢١٨، ٤٢١ نمبر حديث، د دكتور فاروق حماده تحقيق كي روايت كړيدى.

(٣) ترمذي ٢٠٣٥ نمبر حديث، صحيح الجامع ٦٢٤٤، صحيح الترمذي ٢٠٠/٢.

(٤) مسـلم ٥٥٥/١، او پــه بــل روايت ٥٥٦/١ كي د كهف دسورت آخري (لس) آيتونه ښودل شويدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او (همدارنګه) په هر لمانځه کي د وروستي ناستي د «التحيات» نه وروسته په الله سره د دجال له فتنې نه پناه غوښتل[١].

٨٩- څوک چي چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»[٢]. هغه ته به داسي وايي

٢٠٠- «أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»[٣].

۞ هغــه ذات دي در سره محبت وکړي چي تا د هغه لپاره زما سره محبت کړيدی.

٩٠- څوک چي خپل مال تا ته وراندي کړي، هغه ته دعا

٢٠١- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»[٤].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي.

٩١- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا

٢٠٢- «بَـــارَكَ اللَّـــهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ»[٥].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي، په رښتيا

---

(١) ددي کتاب ٥٥ نمبر حديث، او ٥٦ نمبر حديث دي وکتل شي.

(٢) يعني: زه درسره د الله لپاره محبت لرم.(ژباړن)

(٣) ابو داود ٣٣٣/٤، او الباني په صحيح سنن ابي داود ٩٦٥/٣ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٤) بخاري (فتح الباري ٨٨/٤).

(٥) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٣٠٠، ابن ماجه ٨٠٩/٢، صحيح ابن ماجه ٥٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي د قرض بدله په ستاينه او اداينه سره وي.

۹۲- له شرک نه د ويري* دعا

۲۰۳- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لاَ أَعْلَمُ»[۲].

۞ الهـــي! زه په تا سره پناه غواړم لدينه چي زه په پوهه ستا سره شريک جوړ کړم، او بخښنه غواړم له هغه (شرک) نه چي زه پرې نه پوهيږم.

۹۳- هغه چا ته دعا چي تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فيكَ»[۲]

۲۰۴- «وَفِيْكَ بَارَكَ اللهُ»[۳].

۞ او الله دي په تا کي هم برکت واچوي.

۹۴- د بد شګومي* بد ګڼلو دعا

۲۰۵- «اللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاَّ طَيْرُكَ، وَلاَ خَيْرَ إِلاَّ خَيْرُكَ، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»[٤].

---

(۱) احمـــد ۴۰۳/۴ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۲۳۳/۳، صحيح الترغيب والترهيب د الباني ليکنه ۱۹/۱.

(۲) يعني: الله دي په تا کي برکت واچوي.(ژباړن)

(۳) ابـــن الســـني ص۱۳۸، ۲۷۸ نمـــبر حديث، الوابل الصيب د ابن القيم ليکنه ص۳۰۴، د بشير محمد عيون تحقيق.

(٤) احمـــد ۲۲۰/۲، ابن السني ۲۹۲ نمبر حديث، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۵۴/۳، ۱۰٦۵ =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! بد شګومي* يوازي ستا لخوا نه (او ستا په حکم سره) ده، او خير ټول ستا لخوا نه دی، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۹۵- د سپريدو دعا

۲۰۶- «بسمِ اللهِ، الحمدُ للهِ ﴿سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ﴾ الحمَدُ للهِ، الحمدُ للهِ، الحمدُ للهِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللهمّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسَي فَاغْفِرْ لِي فإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إلاّ أَنْتَ»[1].

۞ د الله په نوم سره (سپريږم)، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چې مونږ ته يې دا (سپرلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، او بيشکه مونږ خپل پروردګار ته هرومرو بيرته تلونکي يو، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، په پاکي سره يادوو تا اې الله، ما پر خپل ځان زياتی* کړيدی،

نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

او نيک فالي د پيغمبر ﷺ خوښيدله، او چې کله به يې له کوم سړي نه ښه خبره واوريده، او خوښه به يې شوه، نو داسې به يې ويل: ستا نيک فال مو ستا له خولې نه واخيست. ابو داود، احمد، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۳۶۳/۲ کي هغه د ابو الشيخ په حواله په «أخلاق النبي ﷺ» ص ۲۷۰ کي صحيح بللی دی.

(۱) ابو داود ۳۴/۳، ترمذي ۵۰۱/۵، صحيح الترمذي ۱۵۶/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نــو ماته بخښنه وکړې، چې په رښتيا سره بيله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلای*.

٩٦- د سفر دعا

٢٠٧-«اللَّــهُ أَكْــبَرُ، اللَّــهُ أَكْــبَرُ، اللَّــهُ أَكْــبَرُ، ﴿سُــبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذا وَما كُنّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنّا إِلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ اللَّهُمَّ إِنّا نَسْأَلُكَ في سَفَرِنا هَذا الْبِرَّ وَالتَّقْوى، وَمِنَ الْعَمَلِ ما تَرْضى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنا سَفَرَنا هَذا، وَاطْوِ عَنّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصّاحِبُ في السَّفَرِ، وَالْخَليفَةُ في الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ في الْمالِ وَالأَهْلِ» [وَإِذا رَجَعَ قالَهُنَّ وَزادَ فيهِنَّ:] «آيِبُونَ، تائِبُونَ، عابِدُونَ، لِرَبِّنا حامِدُونَ»[١].

۞ الله ډېر لوی دی، الله ډېر لوی دی، الله ډېر لوی دی، الله لره تولــه غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چې مونږ ته يې دا (سورلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهارورونکي* نه يو، الهي! مونږ پدې سفر کې لــه تا نه د نيکی او پرهيزګاری، او دداسي عمل سوال کوو چې تا ته خوښ وي، الهي! ته مونږ ته دا سفر آسانه کړې، او اوږدوالی يې راته لنډ

(١) مسلم ٢/٩٩٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

كړې، الهي! ته په سفر كې ملګرى، او په كور كې سرپرست يې، الهي! زه په تا سره پناه غواړم د سفر د سختۍ نه، او له خوار حالت نه، او مال او عيال ته له ناوړه* بيرته ستنيدو* نه.

او چې كله له سفر نه بيرته راستنيدونكى وي نو همدا دعا به وايي، او ورسره به دا هم وايي: بيرته راتلونكي، توبه ايستونكي، عبادت كونكي، د خپل پروردګار ستايونكي* يو.

۹۷- كلي يا ښار ته ننوتلو دعا

۲۰۸ - «اللهمّ ربَّ السموات السبعِ وما أظْلَلْنَ، وربَّ الأَرَضِينَ السَّبعِ وما أَقْلَلْنَ، وربَّ الشَياطينِ وما أَضْلَلْنَ، وربَّ الرِّياحِ وما ذَرَيْنَ، أَسأَلُكَ خيرَ هذه القَرْيةِ، وخيرَ أهلِها، وخيرَ ما فيها، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ شرِّها، وشرِّ أَهْلِها، وشرِّ ما فيها»(۱).

۞ الهي! د اوو آسمانونو او د هغو تر سيوري* لاندې (مخلوقاتو) پروردګاره!، او د اوو ځمكو او د هغو برسيره (مخلوقاتو) پروردګاره! او د شيطانانو او په هغوى سره ګمراه شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! او د بادونو* او په هغوى سره د الوُزَوَل شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! زه

---

(۱) حاكم ۲/۱۰۰، او هغه يې صحيح بللى دى، او ذهبي ورسره موافقه كړيده، ابن السني ۵۲۴ نمبر حديث، او حافظ د الاذكار په تخريج ۵/۱۵۴ كې هغه حَسَن بللى دى، او ابن باز وايي: نسائي هغه په حَسَن سند سره روايت كړيدى، تحفة الاخيار ص۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کـــلي خير، او د هغه د اوسيدونکو خير، او د هغه څه خير درنه غواړم کوم چې په هغه کې دي، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه د اوسيدونکو له شر نه، او د هغه څه له شر نه کوم چې په هغه کې دي.

۹۸- بازار ته ننوتلو دعا

۲۰۹- «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْــدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»(۱).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه (هميشه) ژوندی دی، مرګ نلري، ټول خير دده په لاس کې دی، او هغه پر هر څه قادر دی.

۹۹- د سپرلۍ غورځيدو په وخت دعا

۲۱۰- «بِسمِ اللهِ»(۲).

۞ د الله په نوم سره.

(۱) تـــرمذي ۲۹۱/۵، حاکم ۵۳۸/۱، او الباني په صحيح ابن ماجه ۱۲/۲، او په صحيح الترمذي ۱۵۲/۳ کې هغه حَسَن بللی دی.

(۲) ابو داود ۲۹۶/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۴۱/۳ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۰- د مسافر دعا مُقيم* ته

۲۱۱- «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»[(۱)].

۞ هغه الله ته دي سپارم، چې هغه ته سپارل شوي نه ضائع* کیږي.

۱۰۱- د مقيم* دعا مسافر ته

۲۱۲-۱- «اسْتَوْدِعْ اللَّهَ دِينَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»[(۲)].

۞ زه ستا دين، او ستا امانت، او ستا د کارونو انجام* الله ته سپارم.

۲۱۳-۲- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»[(۳)].

۞ الله دي در ته د پرهيزګارۍ توښه درکړي، او الله دي ستا ګناه وبخښي، او چيرته چې يې (الله دي) درته نيکي آسانه کړي.

۱۰۲- په سفر کي تکبير او تسبيح

۲۱٤- جابر ﷺ وايي: کله چې به پر لوړه ختو نو «اللّٰهُ أَكْبَرُ»

---

(۱) احمد ۲/۴۰۳، ابن ماجه ۲/۹۴۳، صحيح ابن ماجه ۲/۱۳۳.

(۲) احمد ۲/۷، ترمذي ۵/۴۹۹، صحيح الترمذي ۲/۱۵۵.

(۳) ترمذي، صحيح الترمذي ۳/۱۵۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مو ويل، او كله چي به ښکته کيدو نو «سُبْحَانَ اللهِ» به مو ويل[١].

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا

٢١٥- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلائِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذاً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»[٢].

۞ الله لره (زمونږ) پر ستاينه، او پر مونږ باندي د هغه د ښو نعمتونو يو شاهد شاهدي ورکړه، اې پروردګاره! زمونږ مل* اوسه، او خپل (بې شماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) مونږ ته راکړه، پناه غوارم[٣] په الله سره (د دوږخ) له اور نه.

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځاى کي د کوزيدلو او ودريدلو دعا

٢١٦- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»[٤].

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/١٥٣).

(٢) مسلم ٤/٢٠٧٦، او د «سَمِعَ سامِعٌ» معنى داده: شاهدي ورکړه شاهدي ورکونکي پر ستاينه زمونږ الله لره، او دده پر ښو نعمتونو او ابتلا باندي، او د «سَمَّعَ سامِعٌ» (د روايت) معنى داده: اوريدونکي زما دا خبره نورو ته ورسوله، او دا بې خکه وويل تر څو د سهار په وخت ذکر او دعا کولو ته اشاره وکړي، او «رَبَّنا صَاحِبْنا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا» معنى داده: مونږ (په خپل) حفظ او امان کي ونيسه، او ساتنه مو وکړه، او خپل بې شماره نعمتونه په خپل فضل سره مونږ ته راکړه، او له مونږ نه هر رنګه تکليف او ضرر ليري کړه. شرح النووي ١٧/٣٩.

(٣) حال په معنى د مصدر دى، او (اعوذ) مقدر دى.(ژباړن)

(٤) مسلم ٤/٢٠٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشپړ* کلام سره د هغه څه له شر نه پناه غواړم چي (الله) پیدا کړيدي.

۱۰۵- د سفر نه د ستنیدو دعا

۲۱۷- يُكَبِّرُ عَلى كُلِّ شَرَف ثَلاَثَ تَكْبِيرات، ثُمَّ يَقُولُ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَـــى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ» [۱].

۞ پـــر هر لوړ* ځای به دري ځلي «الله اکبر» وايي، او بيا به دا دعـــا کـــوي: بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څـــه قادر* دی، مونږ بیرته راتلونکي، توبه ایستونکي، عبادت کونکي، يوازي د خپل پروردګار ستايونکي* یو، الله خپله وعده رښتونې* کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) مرسته يي وکړه، او په يوازي* يي (د کفارو) ډلو ته ماتي ورکړه.

۱۰۶- د خوشحالۍ او یا خواشینۍ کار پيښیدو په وخت کي دعا

۲۱۸- كَـــانَ ﷺ إِذَا أَتَـــاهُ الأَمرُ يَسُرُّهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ

(۱) پیغمبر ﷺ به چي کله له کومي غزا او یا حج نه بیرته راغی نو دا اذکار به يي ویل.
بخاري ۱۶۳/۷، مسلم ۹۸۰/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الّـــذي بنعْمَـــته تَتمُّ الصَّالحَاتُ»، وَإِذَا أَتاهُ الأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ»(١).

۞ پيغمبر ﷺ ته چي به کله خوشحالونکی کار مخي ته راغی، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په نعمت سره يې نيک کارونه سر ته رسيږي.

او چـــي کله به ناخوښه کار ورته پيښ شو، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه الله لره ده په هر حال کي.

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت

٢١٩-١- قـــال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْراً»(٢).

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي پر ما يو درود ووايي، نو الله به پر هغه لس ځلي رحمت وليږي.

٢٢٠-٢- وقـــال ﷺ: «لاَ تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً، وصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ»(٣).

---

(١) ابـــن السني په «عمل اليوم والليلة» ١/٤٩٩ کي هغه روايت کړی، او صحيح بللی دی، او الباني هم په صحيح الجامع ٤/٢٠١ کي هغه صحيح بللی دی.

(٢) مسلم ١/٢٨٨.

(٣) ابـــو داود ٢/٢١٨، احمد ٢/٣٦٧، او الباني په صحيح ابي داود ٢/٣٨٣ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او ﷺ فرمايي: زما قبر نه ميله مه جوړوی، او پر ما درود ووايي، ځکه ستاسو درود -هر چيرې چې ياست- ما ته رسيږي.

۲۲۱-۳- وقال ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: بخيل* هغه دی، چې زه دده په وړاندې ياد شم، او پر ما درود ونه وايي.

۲۲۲-٤- وقال ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلاَئِكَةً فِي الأَرْضِ سَيَّاحِينَ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ»(۲).

۞ او ﷺ فرمايي: الله لره په ځمکه کې ګرځندويه* فرښتې* دي، چې زما د امت سلام ما ته رسوي.

۲۲۳-٥- وقال ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ»(۳).

۞ او فـــرمايي: هيڅوک پر ما سلام نه کوي، مګر الله جَلَّ جَلَالُهُ زما روح ما ته بيرته راکړي، تر څو د هغه د سلام جواب* ورکړم.

---

(۱) ترمذي ۵۵۱/۵ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۲۵/۳ صحيح الترمذي ۱۷۷/۳.

(۲) نسائي، حاکم ۴۲۱/۲، او الباني په صحيح النسائي ۲۷۴/۱ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابـــو داود ۲۰۴۱ نمـــبر حديث، او الباني په صحيح ابي داود ۳۸۳/۱ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٠٨- سلام خپرول*

٢٢٤-١- قال ﷺ: «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَ لاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ»[١].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: جنت ته نشی تللای تر څو مومنان نه شی، او مومنان نشی کيدلای تر څو خپل مينځونو کي مينه محبت ونلری، نو زه تاسو ته داسي يو شی* ونه ښايم چي که وکړی، په خپلو مينځونو کي به مو مينه محبت پيدا شي؟ خپلو مينځونو کي سلام خپور کړی[٢].

٢٢٥-٢- (قـــال ﷺ): «ثَــلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الإِيمَـــانَ: الإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالإِنْفَاقُ مِنَ الإِقْتَارِ»[٣].

۞ (پيغمـــبر ﷺ فرمايي): دري داسې (صفتونه) دي، چا چي هغه تولــه ولرل نو پوره ايمان يې حاصل کړ (هغه دادي): په خپل ځان کي انصاف لرل، په ټولو (خلکو) سلام کول، او د بې وزلتوب* په حالت کي مصرف کول.

(١) مسلم ١/٧٤ او نورو روايت کريدی.

(٢) يعني: يو په بل باندي هميشه سلام کوی.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١/٨٢) له عمار ﷺ نه موقوف او معلق روايت کريدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۶- وعَنْ عَبْد اللَّه بْنِ عُمَر رضيَ اللهُ عنهما: أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الإِسْلاَمِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»[۱].

۞ او د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی: چي يوه سړي له پيغمبر ﷺ نه پوښتنه* وکړه چي کوم اسلام غوره دی؟[۲] (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: دا چي (د الله په لار کي) ډوډی ورکړې، او سلام وکړي پر هغه چا چي پيژني يې او که يې نه پيژني.

۱۰۹- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»[۳].

۞ کله چي اهل کتاب (يهود او نصارى) په تاسو سلام وکړي، نو تاسو (په جواب کي) ورته ووایاست: (وعليكم)، يعني: او په تاسو هم.

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِه؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّه مِنْ

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۵۵)، مسلم ۱/۶۵.

(۲) يعني: په اسلام کي کوم کار له نورو نه غوره دی.(ژباړن)

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۱/۴۲)، مسلم ۴/۱۷۰۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً»[١].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمايي) كله چي د چرګ* آذان واورى، نو د الله د هغه د فضل سوال وكړى، ځكه هغه (د آذان په وخت) ملائكه* ليدلې وي، او چي كله د خره هنګار واورى، نو په الله سره له شيطان نه پناه وغواړى، ځكه چي هغه (د هنګاري په وخت) شيطان ليدلى وي.

١١١- په شپه كي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا

٢٢٩- «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ وَنَهِيقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ»[٢].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمايي) كله چي په شپه كي د سپيو غپل، او د خرو هنګارى واورى، نو په الله سره له هغو نه پناه وغواړى، ځكه هغوى داسي څهويني چي تاسو يې نه وينى.

١١٢- څوك چي دي ښكنځلى وي هغه ته دعا

٢٣٠- قال ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»[٣].

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥٠)، مسلم ٤/٢٠٩٢.

(٢) ابـو داود ٤/٣٢٧، احمد ٣/٣٠٦، او الباني په صحيح ابي داود ٣/٩٦١ كي هغه صحيح بللى دى.

(٣) بخـاري (فتح الباري ١١/١٧١)، مسلم ٤/٢٠٠٧، او د مسلم الفاظ دادي: «فاجعلها له زكاة ورحمة» يعني: هغه دده لپاره د پاكوالي او رحمت سبب وګرځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! کوم مومن ته چي ما کنځلي کړي دي، نو هغه ورته د قيامت په ورځ و تاته د نژديکت سبب وګرځوې.

۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي

۲۳۱- قال ﷺ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحاً صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَناً -وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَداً-، أَحْسِبُهُ -إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ- كَذَا وَكَذَا»[(۱)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک د خپل ملګري هرومـــرو* صـــفت کول غواړي، نو داسي دي ووايي: زه (په فلاني) همداسي ګمان کوم، او الله ﷻ د هغه په حال ښه خبر دی[(۲)]، او د الله په وړاندي د هيچا تزکيه* او د هغه په سپيڅلتيا* حکم نه کوم[(۳)]، زه په هغه داسي داسي ګمان کوم، (دا په هغه وخت کي) چي د هغه نه خبر وي.

۱۱۴- کله چي د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي وايي

۲۳۲- «اللَّهُـــمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ

---

(۱) مسلم ۲۲۹٦/۴.

(۲) دا د حديث لازمي معنی ده، او له ترجمې سره مناسبه ده.(ژباړن)

(۳) يعني: د هيچا په زړه نه يم خبر، او په زړونو عالم يو الله دی.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»[١].

۞ الهي! ته ما په هغه څه مه نیسه* چي دوی يې (زما په باره کي) وايـــي، او ما ته د هغه څه بخښنه وکړې چي دوی پري خبر ندي، او دوی چي په ما څه ګمان کوي له هغه نه مي غوره وګرځوې.

١١٥- په حج او عمره کي به محرم لبيک څنګه وايي

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ»[٢].

۞ الهي! ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، تا لره شريک نشته، ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، په رښتيا سره چي ټوله غوره ستاينه او د نعمت (شکر) او ټولواکي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته.

١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل

٢٣٤- طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»[٣].

(١) بخــاري پـــه الادب المفرد ٧٦١ نمبر حديث کي روايت کړی، او الباني په صحيح الادب المفرد ٥٨٥ نمـــبر حديـــث کـــي هغه صحيح بللی دی، او د مربع قوسونو تر مينځ عبارت د بيهقي زيادت دی په شعب الإيمان ٢٢٨/٤ کي له بلي طريقي نه.

(٢) بخاري (فتح الباري ٤٠٨/٣)، مسلم ٨٤١/٢.

(٣) بخــاري (فـــتح الباري ٤٧٦/٣)، او له شي نه مراد لښته* ده، بخاري (فتح الباري ٤٧٢/٣) دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پيغمبر ﷺ د كعبې نه يې طواف وكړ، او چي كله به حجر اسود ته راورسيد، نو هغې ته به يې په كوم شي* چي ورسره وو اشاره وكړه او «اللّٰهُ أَكبرُ» به يې ووايه.

۱۱۷- د ركن يماني او حجر اسود په مينځ كي دعا

۲۳۵- «رَبَّـنَآ ءاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»[۱].

۞ اې زمونږ پروردګاره! مونږ ته په دنيا كي نعمت راكړې، او په آخرت كي نعمت راكړې، او د دوږخ له عذاب نه مو وساتې.

۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودريدو دعا

۲۳۶- لَمَّا دَنَا ﷺ مِنْ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إِنَّ الصَّفَا والْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»، فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقِيَ عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ، قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلاَثَ مَرَّاتٍ، الحديث، وفيه: فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى

---

(۱) ابو داود ۱۷۹/۲، احمد ۴۱۱/۳، او بغوي په شرح السنة ۱۲۸/۷ كي روايت كړيدى، او الباني په صحيح ابي داود ۳۵۴/۱ كي هغه حَسَن بللى دى، او آيت د سورت بقره ۲۰۱ آيت دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّفَا[۱].

۞ کله چي به پيغمبر ﷺ و «صفا» ته نژدې شو، نو دا آيتونه به يې ويل: په رښتيا سره چي «صفا» او «مروا» د الله ﷻ (د عبادت) له نښو نښانو نه دي، په هغه څه شروع کوم په کوم چي الله شروع کړيده[۲]، نو په «صفا» يې شروع وکړه، او په هغې باندي وخوت* تر څو چي يې کعبه وليدله، نو بيا به يې مخ کعبې ته کړ، او د توحيد کلمه او تکبير به يــې روايه، او داسي به يې ويل: بيله* الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغــه پر هر څه قادر* دی، بيله الله نه بل د عبادت وړه څوک نشته، يو دی، خپله وعده يې پوره کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) سره يې مرسته وکړه، او (د کفارو) ډلو ته يې يوازي ماتي ورکړه، او بيا به يــې (د هرو دوو ذکرونو) په مينځ کي دعا کوله، دا به يې درې ځلي ويل... د حديث تر آخره پوري.

او په نومړي* حديث کي راغلي دي: چي په «مروا» کي به يې هم د صفا په شان (دعاګاني او اذکار) ويل.

---

(۱) مسلم ۸۸۸/۲.

(۲) يعني: کوم شی چي الله ﷻ په مخکيني آيت کي اول ذکر کړيدی، او هغه «صفا» ده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا

۲۳۷- [قال ﷺ] «خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[(۱)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) له ټولو نه غوره دعا د عرفات په ورځ دعا ده، او له ټولو نه غوره (ذكر) چې ما او له ما نه مخكې نورو پيغمبرانو ويلی دی (دادی): بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، هيڅ شريک نلري، هغه لره ټولواكي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی.

۱۲۰- د مشعر حرام[(۲)] ذكر

۲۳۸- «رَكِبَ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفاً حَتَّى أَسْفَرَ جِدّاً، فَدَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»[(۳)].

---

(۱) ترمذي، او الباني په صحيح الترمذي ۱۸۴/۳ كې، او په الأحاديث الصحيحة ۶/۴ كې هغه حَسَن بللې دی.

(۲) يعني: مزدلفه.(ژباړن)

(۳) مسلم ۸۹۱/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پيغمبر ﷺ پر (خپلې اوښې) «قَصْواء» باندې سپور شو، تر څو چې مشعر حرام ته راغی، نو قبلې ته به يې مخ کړ، او دعا يې وکړه، او «اللهُ أكبر»، او «لا إله إلا الله»، يې ووايه او الله جَلَّ جَلَالُهُ يې په وحدانيت ياد کړ، او تر هغه پورې ولاړ وو تر څو چې له لمر ختو نه مخکې رڼښايي ښه زياته شوه.

۱۲۱- (د جمراتو يا څلو ويشتلو په وخت) د هرې ډبرې* ويشتلو سره «الله اكبر» ويل

۲۳۹- «يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاة عندَ الجمار الثلاث، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، ويَقِفُ يَدعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَة رَافعاً يَدَيْه بعدَ الجَمرة الأُولَى والثانـيَة، أَمَّـا جَمْـرَةُ الْعَقَبَة فَيَرْمِيهَا ويُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيَنْصَرِفُ وَلا يَقِفُ عِنْدَهَا»[1].

۞ د درو جمـرو* ويشتلو په وخت چې هره ډبره* ولي نو «الله اکـبر» بـه وايي، او بيا به لږ وړاندې ځي، او درېږي به او قبلې ته به مخـامخ لاسونه پورته کوي او دعا به کوي، دا د لومړۍ او دوهمې جمـرې* نه وروسته، اما درېمه جمره چې کومه ده، هغه به وُلي، او د هرې ډبرې* سره به «الله اكبر» وايي، او بيا به ځي او د هغې سره به (د

(۱) بخـاري (فـتح الـباري ۳/۵۸۳، ۳/۵۸٤)، او الفاظ يې هلته وکتل شي، بخاري (فتح الباري ۳/۵۸۱) وکتل شي، او مسلم هم روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا لپاره) نه دریږي.

۱۳۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پیښیدو په وخت دعا

۲٤۰- «سُبْحانَ اللَّه»(۱).

۞ الله لره تړوله پاکي ده.

۲٤۱- «اللَّهُ أكبرُ»(۲).

۞ الله ډیر لوی دی.

۱۳۳- چا ته چي خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي

۲٤۲- كَـــانَ النبيُّ ﷺ إذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسُرُّهُ أَوْ يُسَرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِداً شُكْراً للَّه تَبَارَكَ وَتَعَالَى(۳).

۞ پیغمـــبر ﷺ تـــه چي به کله داسي خبر راغی چي په هغه به خوشحالیده، او یا د بل چا لپاره د خوشحالي خبر وو، نو د الله ﷻ د شکر لپاره به په سجده پریوت.

۱۳۴- څوك چي په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه به کوي

۲٤۳- «ضَــعْ يَدَكَ عَلَى الَّذي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ:

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۲۱۰، ۳۹۰، ۴۱۴)، مسلم ۱۸۵۷/۴.

(۲) بخاري (فتح الباري ۴۴۱/۸)، صحیح الترمذي ۱۰۳/۲، ۲۳۵/۲، مسند احمد ۲۱۸/۵.

(۳) بـــیله نســـائي نـــورو اصـــحاب السنن روایت کړیدی، صحیح ابن ماجه ۲۳۳/۱، ارواء الغلیل ۲۲۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باسْمِ اللَّه، ثَلاَثاً، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»[١].

۞ خپل لاس د خپل بدن پر دردمن ځای کېښېږده* او درې ځلي به «بسم الله» ووايې، او اوه ځلي به داسي ووايې: زه په الله سره او د هغه په قدرت سره پناه غواړم د هغه څه له شر نه چي ما ته رسيدلی دی، او زه څني ويريږم*.

١٢٥- په څه شي د نظر کيدو نه د ويري دعا

٢٤٤- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَو مِنْ نَفْسِهِ، أَو مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ، [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ]؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»[٢].

۞ کله له تاسو نه څوک له خپل ورور، او ياپه خپل ځان کي، او يا خپل مال کي داسي څه وګوري چي له هغه نه تعجب وکړي، نو د هغه لپاره دي د برکت دعا وکړي، ځکه نظر کيدل* حق دي[٣].

١٢٦- د ويري په حالت کي دعا

٢٤٥- «لا إِلَهَ إِلا اللَّهُ»[٤].

(١) مسلم ١٧٢٨/٤.

(٢) مسند احمد ٤٤٧/٤، ابن ماجه، مالک، او الباني په صحيح الجامع ٢١٢/١ کي هغه صحيح بللی دی، زاد المعاد ١٧٠/٤ د ارناؤوط تحقيق دي وکتل شي.

(٣) يعني: نظر کيدل، يا نظر لګيدل حق دی.(ژباړن)

(٤) بخاري (فتح الباري ١٨١/٦)، مسلم ٢٢٠٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۷- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ویل پکار دي

۲٤٦- «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»[(۱)].

۞ د الله په نوم (حلالول کوم)، الله ډیر لوی دی، الهي! دا (قرباني) ستا له طرف نه ده، او ستا لپاره يې حلالوم، الهي! ته يې را څخه قبوله کړې.

۱۳۸- هغه څه چي د سرکښه* شیطانانو د مکر او چل دفع کولو لپاره ویل کیږي

۲٤٧- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِــرٌ مِــنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّــمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِــنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»[(۲)].

---

(۱) مسلم ۱۵۵۷/۳، بیهقي ۲۸۷/۹، او د مربع قوسونو په مینځ کي عبارت د بیهقي ۲۸۷/۹ او نورو دی، او اخیرنی جمله مي په معنی سره د مسلم له روایت نه ذکر کړه.

(۲) احمد ۴۱۹/۳ په صحیح اسناد سره، ابن السني ٦۳۷ نمبر حدیث کي روایت کړیدی، او ارناؤوط د العقیدة الطحاوية په تخریج ص۱۳۳ کي د هغه اسناد صحیح بللی دی، او مجمع الزوائد ۱۲۷/۱۰ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په هغه بشپړ* کلام سره پناه غواړم چي هيڅ نيک او بد سړی له هغه نه زياتوب نشي کولای، د هغه څه له شر نه چي الله پيدا کړي، او خـواره* کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له آسمان نه نازليږي، او د هغه څه له شر نه چي آسمان ته خيژي، او د هغه څه له شر نه چي په ځمکه کي يې خواره کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له هغي نه راوځي، او د شپي او ورځي له فتنو نه، او د هغه څه له شر نه چي د شپي راتلونکی وي، نه هغه راتلونکی په شپه کي چي خير ور سره وي، اي مهربان ذاته.

١٢٩- استغفار او توبه

٢٤٨-١- قال رَسُولَ اللَّه ﷺ: «وَاللَّه إِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»[١].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: په الله سره قسم چي زه په ورځ کي له اويا ځلو نه زيات له الله نه بخښنه غواړم، او هغه ته توبه باسم.

٢٤٩-٢- وقال ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةً»[٢].

۞ او فـرمايي: ای خلکو! الله ته توبه وباسی، او زه په ورځ کي

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/١٠١).

(٢) مسلم ٢٠٧٦/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل ځلي الله ته توبه باسم.

۲۵۰-۳- وقال ﷺ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنْ الزَّحْفِ»(۱).

۞ او ﷺ فـــرمايي: څوک چي (دا دعا) ووايي: له هغه لوی او عظمـــت والا الله نه بخښنه غواړم، چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ژوندی دی، (د کائناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه باسم، (چي دا دعا ووايي) نو الله به هغه ته بخښنه وکړي، که څه هم له کفارو سره د جهاد له ميدان نه تښتيدلی وي(۲).

۲۵۱-٤- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»(۳).

---

(۱) ابــو داود ۸۵/۲، ترمذي ۵۶۹/۵، حاکم ۵۱۱/۱ هغه صحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيـــده، او الباني هم هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ۱۸۲/۳، جامع الاصول لاحاديث الرسول ﷺ ۳۸۹/۴-۳۹۰ د ارناؤوط تحقيق.

(۲) او دا تيښته لويه ګناه شميرل کيږي.(ژباړن)

(۳) تــرمذي، نسائي ۲۷۹/۱، حاکم، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳، جامع الاصول ۱۴۴/۴ د ارنؤوط تحقيق.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او فرمايي: پروردګار له هر وخت نه زيات د شپې په آخره حصه کې خپل بنده ته نژدې وي، نو که وکلای شې چې پدغه وخت کې له ذکر کونکو نه شې، نو همداسې شه.

٢٥٢-٥- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»[(١)].

۞ او فرمايي: بنده له هر حالت نه زيات هله* خپل پروردګار ته نژدې وي چې په سجده وي، نو (په سجده کې) زياته دعا وکړی.

٢٥٣-٦- وقال ﷺ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»[(٢)].

۞ او فرمايي: زما په زړه پرده غوندې راشي (کله کله د الله له ذکر نه مشغول شي) او زه له الله نه په ورځ کې سل ځلې بخښنه غواړم.

---

(١) مسلم ١/٣٥٠.

(٢) مسلم ٤/٢٠٧٥، ابن الاثير وايي: «ليغان على قلبي» معنى داده: زما زړه باندې څه پرده راشي، او له هغه نه مراد سهو او توجه اوښتل دي، ځکه پيغمبر ﷺ به هميشه په زياته توګه سره ذکر وايه، او (الله) ته به يې ځان نژدې کاوه، او دوامداره مراقبت به يې کاوه، او چې کله به يې په بعضې وختونو کې توجه لږې نه واوښته، او يا به يې هيره شوه، نو دا به يې د ځان لپاره ګناه بلل، نو ځکه خو به يې استغفار ته رجوع کوله.
جامع الاصول ٤/٣٨٦ دې وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۰- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا الله»، او «الله اکبر» فضیلت

۲۵٤-۱- قال ﷺ: «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّه وَبحَمْده، في يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّة، حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مثْلَ زَبَدَ الْبَحْرِ»(۱).

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي په ورځ کي سل ځلي «سُبْحَانَ اللَّـــه وَبحَمْـــده(۲)» ووايي، ګناهونه به يې توی* شي، که څه هم د سمندر* د ځګ* په اندازه وي.

۲۵۵-۲- وقـــال ﷺ: «مَنْ قَالَ: لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَـــرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، عَشْرَ مِرارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَ أَنْفُسٍ منْ وَلَد إِسْمَاعيلَ»(۳).

۞ او فرمايي: څوک چي «لاَ إِلَهَ إلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَـــهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ(٤)» لس ځلي ووايي، د هغه چا په شان به وي چي د اسماعيل عليه السلام له اولادې نه يې

---

(۱) بخـــاري ۱٦۸/۷، مســـلم ۲۰۷۱/۴، او په سهار او ماښام کي يې د سلو ځلو لوستلو فضیلت دي په همدي کتاب کي د(۹۱) نمبر حديث په حاشيه کي وکتل شي.

(۲) ترجمه يې مخکي په (۹۱) نمبر حديث کي شويده.(ژباړن)

(۳) بخـــاري ٦۷/۷، مسلم بلفظه ۲۰۷۱/۴، او د هغه په ورځ کي د سلو ځلو ويلو فضیلت دي په همدي کتاب کي د (۹۳) نمبر حديث په حاشيه کي وکتل شي.

(٤) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلور مريان* آزاد كړي وي.

٢٥٦-٣- وقـــال ﷺ: «كَلمَتَان خَفيفَتَان عَلَى اللِّسَان، ثَقيلَتَان في الْميزَان، حَبيبَتَان إلَى الرَّحْمَن: سُبْحَانَ اللَّه وَبحَمْده، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظيم»[١].

۞ او فـــرمايي: دوه كـــلمې دي چې پر ژبه سپكې، په تله* كې درنـــې، مهربان (خداى) ته محبوبې دي (هغه دادي): «سُبْحَانَ اللَّه وَبحَمْده، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظيم[٢]».

٢٥٧-٤- وقـــال ﷺ: «لأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّـــه، وَلاَ إلَـــهَ إلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إلَيَّ ممَّا طَلَعَتْ عَلَيْه الشَّمْسُ»[٣].

۞ او فرمايي: د «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إلَهَ إلاَّ اللَّهُ وَاللَّـــهُ أَكْبَرُ[٤]» ويـــل ما ته له هغه څه نه ډير غوره دي چې لمر پرې راختلى دى[٥].

٢٥٨-٥- وقال ﷺ: «أَيَعْجزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسبَ كُلَّ يَوْمٍ

---

(١) بخاري ١٦٨/٧، مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٢) ترجمه يې مخكې شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٤) ترجمه يې مخكې شويده.(ژباړن)

(٥) يعني: ددې كلماتو ويل له ټولو مخلوقاتو نه ما ته غوره دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَلْـــفَ حَسَـــنَةٍ؟» فَسَـــأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِه: يَا نَبِيَّ اللَّه كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: آيا له تاسو نه يو څوک نشي کولای چي هره ورځ زر نـــيکۍ لاس ته راوړي، نو له ناستو کسانو نه يو کس ورځخه پوښتنه وکړه چي څنګه يو کس له موږ څخه کولای شي زر نيکۍ لاس ته راوړي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: سل ځلي دي «سبحان الله» ووايي، نو هغه لره به زر نيکۍ وليکل شي، او يا به يي زر ګناهونه ورژيړي*.

۲۵۹-٦- «مَـــنْ قَـــالَ: سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ»(۲).

۞ (او فرمايي) څوک چي «سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه(۳)» ووايي، هغه لره به يوه د خرما* ونه په جنت کي وکرل شي*.

۲٦۰-۷- وقـــال ﷺ: «يَا عَبْدَ اللَّه بْنَ قَيْسٍ، أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَـــى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّه، قَالَ:

---

(۱) مسلم ۲۰۷۳/۴.

(۲) تـــرمذي ٥١١/٥، حـــاكم ٥٠١/١ هغـــه صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ٥٣١/٥، صحيح الترمذي ١٦٠/٣.

(۳) ترجمه يي مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

«قُلْ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[١].

۞ او ﷺ فرمايي: اې عبد الله بن قيسه! آيا تا ته د جنت د خزانو نه يوه خزانه ونه ښايم؟ نو ما وويل: ولې نه، اې د الله پيمغبره! (پيغمبر ﷺ) وفـــرمايل: ووايه: هيڅ طاقت او قوت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په (توفيق) د لوی الله ﷻ سره.

٢٦١-٨- وقـــال ﷺ: «أَحَـــبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللَّه أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ»[٢].

۞ او فـــرمايي: الله ته له ټولو نه زيات خوښ کلمات څلور دي: «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ[٣]»، چي په کومه دې شروع وکړه تاته پکښي څه نقصان نشته.

٢٦٢-٩- جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّه ﷺ فَقَالَ: عَلِّمْنِي كَلاَماً أَقُولُهُ، قَالَ: «قُلْ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّه كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَـــوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ» قَالَ: فَهَؤُلاَءِ لِرَبِّي فَمَا

(١) بخاري (فتح الباري ٢١٣/١١)، مسلم ٢٠٧٦/٤.

(٢) مسلم ١٦٨٥/٣.

(٣) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي؟ قَالَ: «قُلْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي»[(١)].

۞ یو صحرایي* پیغمبر ﷺ ته راغی او وې ویل: ما ته داسي خبره وښایه چي زه یې ووایم، (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: ووایه: «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ[(٢)]»، (سړي) وويل: دا خو زما د پروردګار لپاره دي، زما لپاره څه دي؟ (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: ووایه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدایت وکړې، او روزي را ته راکړې.

٢٦٣-١٠- كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّلاَةَ، ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»[(٣)].

۞ کله چي به یو سړی مسلمان شو، نو پیغمبر ﷺ به لمونځ* ور زده کاوه، او بیا به یې ددې کلماتو په ویلو امر ورته کاوه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدایت وکړې، او ما ته

(١) مسلم ٢٠٧٢/٤، او ابو داود زیات کړیدي: کله چي صحرایي سړی روان شو، پیغمبر ﷺ وفرمایل: په رښتیا سره یې خپل لاسونه له خیر نه ډک کړل. ٢٢٠/١.

(٢) د نومړو اذکارو ترجمه مخکي په مختلفو ځایونو کي شویده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٣/٤، او په بل روایت کي یې داسي راغلي دي: دا کلمات ستا لپاره د دنیا او آخرت خیرونه را ټولوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عافيت راکړي، او روزي را ته راکړي.

٢٦٤-١١- «إِنَّ أَفْضَلَ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّه، وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ»[١]

۞ (او فرمايي) په رښتيا سره چي بهترينه دعا «الحمد لله» ده، او بهترين ذکر «لا إله إلا الله» دی.

٢٦٥-١٢- «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[٢].

۞ (او فرمايي) نيکي، او (له انسان نه ورسته) پاتي کيدونکي (کلمات دادي): «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه[٣]».

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه

٢٦٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ:

(١) ترمذي ٥/٤٦٢، ابن ماجه ٢/١٢٤٩، حاكم ١/٥٠٣ هغه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ١/٣٦٢.

(٢) احمد ٥١٣ نمبر حديث کي د احمد شاکر په ترتيب سره روايت کړيدی، او اسناد يې صحيح دی، مجمع الزوائد ١/٢٩٧ دي وکتل شي، او ابن حجر په بلوغ المرام کي هغه د ابو سعيد له روايت نه و نسائي ته نسبت کړيدی، او ويلي يې دي: هغه ابن حبان، او حاکم صحيح بللی دی.

(٣) ددې کلماتو ترجمه مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينِه[١].

۞ لــه عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روايت دی: چي ما پیغمبر ﷺ ولید چي په ښي* لاس سره يې تسبيحات (اذکار) ويل.

۱۳۳- د ښکيو او عامو آدابو ځخه

٢٦٧- «إِذَا كَـــانَ جُـــنْحُ اللَّـــيْلِ -أَوْ أَمْسَيْتُمْ- فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنْ اللَّيْل فَخَلُّوهُمْ، وأَغْلِقُوا الأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لا يَفْـــتَحُ بَاباً مُغْلَقاً، وَأَوْكُوا قِرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَخَمِّرُوا آنِيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئاً، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ»[٢].

۞ (پیغمـــبر ﷺ فرمايي) کله چي شپه تياره شي، يا شپه در باندي راشـــي، نـــو خپل ماشومان (کور ځخه وتلو نه) بند کړی، ځکه چي شـــيطانان پدې وخت کي خوريږي*، کله چي د شپي نه يو ساعت تير شي، نو بيا يې خوشي کړی. او دروازې* مو بندي کړی، او د الله نوم (پـــه هغـــه) يـــاد کړی، ځکه چي شيطانان تړلې او بنده دروازه نشي پرانستلای*. او د خپل ژيانو* سرونه پټ کړی، او د الله نوم (په هغه)

(١) ابو داود بلفظه ٢/ ٨١، ترمذي ٥/ ٥٢١، صحيح الجامع ٤/ ٢٧١، ٤٨٦٥ نمبر حديث.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٠/ ٨٨)، مسلم ٣/ ١٥٩٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد كړی، او خپل لوبني پټ کړی، او د الله نوم (په هغه) ياد کړی، که څه هم له پاسه پرې څه کښيږدي، او خپل څراغونه* مړه کړی.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کې د یاګانو رسم الخط

د (یاء) رسم الخط	مثال
(ي)	ځي، بچي
(ې)	سړې اوبه، مزې
(ی)	سړی، تندی
(ۍ)	هګۍ، ځېلۍ

ورته رسم الخطونه

لاندېـــنې حـــرفونه په نورو ورته رسم الخطونو سره هم لیکل کېږي، چې هغه دادي:

د کتاب رسم الخط	ورته رسم الخط
(ټ)	(ٹ) لکه: ٹپونه
(ډ)	(ڈ) لکه: ڈوڈے
(ړ)	(ڑ) لکه: خوڑل
(ی)	(ے) لکه: (سړے، تندے)
(ي)	(ی) لکه: (ځی، بچی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لهجې د اختلاف په صورت کي د يو معنا لرونکو کلماتو لست

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ارخ	ډډه
احاطه	په بر کي نيونه، چاپيروالی
استسقاء	باران اوريدل غوښتل
افاده کول	ورکول، ادا کول
اميد	طمع
انجام	عاقبت، نتيجه
انديښنې	سوچونه، فکرونه، تشويشونه
اوبه کول	اوبه ښنبول، اوبه ورکول، خړوبې کول
اوچت	لوړ
اوښان	اوښي، اوښونه
آواز	غږ، ږغ
آينده	مستقبل، راتلونکې زمانه
با برکته	برکت والا، برکتناک
بار	پيټی
بارخو	رخسار، اننگی
بادونه	سيلۍ
بخښنه	ښښنه، عفو
بخل	کنجوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
بدشګومي	بد فالي، بد مرغي، کرکه کول
برابر	سم، سیده، اصلاح، جوړ
برخمن	لرونکي
بریالي	کامیابه، برلاسي
بشپړ	کامل، پوره
بشپړوالی	تکمیل، پوره والی
بطحان	د یو ځای نوم دی
بلنه	دعوت، غوښتنه
بوک	د اوبو ګوپ
بوکونه	ګوپونه، ګوپان
بیرته راتلل	واپس کیدل
بیرته کیدل	واپس کیدل
بې زړه توب	بزدلي، ډار، ویره
بې نیازه	مستغني، احتیاج نلرونکي، بې پروا
بیل	جلا، جدا
بیله	بغیر، پرته
بې وزلتوب	تنګدستي، فقر
پاچا، پاچاهي	بادشاه، بادشاهي
پاڅیده	ولاړ شو
پاڅیږي	ولاړ شي
پر	پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
پرانستل	بیرته کول، خلاصول
پرکالي	د خوب د جوتو وهلو حالت، د خوب د آثارو ښکاره کیدلو حالت
پرې کیدونکي	قطع کیدونکي
پرېشاني	اندیښنې، سوچونه
پسرلی	سپرلی، بهار
پښه	ښـــپه
پښې	ښـــپې
پښیمانه	ښـــپیمانه
پلو کې	وروجو کې
په بر کې نیول	په ځنګ کې نیول، په یو شي باندې چاپیره کیدل
پوټکي	پوستکي، څرمن
پوښتنه	تپوس، سوال
ټاکلی	معین، معلومدار
تالنده	د آسمان ګړزا، غرنده، تندر
تدبُر او تفکُر	فکر کول، سوچ کول، غور کول
تدبیرونکي	انتظام کوونکي، تنظیمونکي
ترچیدل	پرنجې کول، ترچَل، پرچیدل، پرنجیدل
تزکیه	بې عیبه کېدل، د ښو اخلاقو خاوند ګڼل
تسلیم	تابعدار، فرمانبردار
تضرُع	زاری، عاجزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
تعزیه	د مړي خپلوانو ته تسلي ورکول او مړي ته دوعا کول
تندی	وچولی
تنبلي	سستي، کسالت
تِل	همیشه
تَله	ترازو
توپیر	فرق
توښه	ذخیره
توګه	ډول، شکل
توکل	اعتماد، تکیه
تولواک	پوره واکدار، دکاملي پاچاهي خاوند
تولواکي	پوره واکداري، کامله پاچاهي
توی شي	ورژیږي
ثواب	اجر
جادوګر	ساحر، کوډګر
جامه	کالي
جبیره	پوره کول، نقصان لیري کول
جمرې	هغه وړې تیګې چې شیطان په ویشتل کیږي
جواب	ځواب
چیټ	ګځ، کین
چرګ	بانګي
څکندن	ځلکدن، ځنکدن، د سا وتلو حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
څلي	واري
څمکه	زمکه
څملاستل	ویده کیدل، پریوتل
حلالول	ذبح کول، قرباني کول، حلاله کول
خپَرَول	عام کول، نشرَول
خپرول	نشرول، تیتول، عام کول
خزنده	خوځنده، حشره
خوارِه	خپور، خپاره
څاروي	څناور
څراغونه	ډیوې، چراغونه
څرګندونه	بیانوول، ښکاره کول
څښتن	خاوند
څک	قطره
خلاصي	برسیره، کولاوي، بیرته
خلګ	خلق
خوارِه	د خوراک شیان، طعام
خیري	چتلي، چرک
دانګل	په منډه تلل، منډه وهل
دانه	تخم
دُرجې	رتبې، درجات
دروازې	ورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
دوزخ	دوږخ، جهنم
راوستلي دی	مینځ ته راوړی دی
رَب	پروردګار
رِپ	د سترګي یو څل بندولو په اندازه وخت
رد کیږي	واپس کیږي، نه منل کیږي
رښتوني کړه	په ځای کړه
رڼا	نور
روزي	رزق
روژه دار	روژه نیونکی
روژه نیونکی	روژه دار
روښانه کړي	رڼايي پکښې کي واچوي، نوراني کړي
زما	څما
زیاتي	ظلم، تیری
زیان	تاوان، نقصان
زړه	زوړه، زړی
ژباړل	ترجمه کول
ژباړن	مترجم، ترجمه کونکی
ژغورل	بچ کول، ساتل
ژیان	د اوبو مشکونه، مفرد: ژی
ساتل	بچ کول، حفاظت کول
سپیڅلتیا	پاکوالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ستاينه	حمد او ثنا، صفت، تعريف
ستايونكي	ثنا وصفت ويونكي، تعريف كونكي
سركښه	سركش، بيلاري
سمبال	ښايسته، مجهز
سمندر	درياب، بحر
سهار	سحر، صبا، صبائي
سورلي	د سپريدولو حيوان لكه: آس، خر او نور
سيده	سمه، برابره
سيورى	سايه
شاهدي	ګواهي، شهادت
شاوخوا	چار چاپير
شرق	مشرق، لمر ختلو طرف
ښخول	دفن كول، خښول
شفاعت	سفارش
ښكنځل	كنځل، كنځا، رد بد
شګه	كوچني كاڼي يا تيګه
ښودنه	ښوونه، رهنمايي
ښي	راسته
شودي	پي، شيدې
شي	څيز
شيان	څيزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
صحرايي	باندېچي، صحرا نشين، دصحرا اوسيدونکی
صُفه	هغه ځای چي فقير او ناداره صحابه پکښي کښيناستل
ضايع کول	بيځايه کول، باطلول
ظلم	زياتي
عادلانه	پر ځای، منصفانه
عافيت	روغتيا
عاقبت	انجام، نتيجه
عذاب	سزا، جزا
عقيق	د يو ځای نوم دی
غاړي	مرياني
غرب	مغرب، لمر لويدلو طرف
غضب	غصه، قهر
غوره	ښه، بهتر
غونډ	يو ځای
غيبيات	د مخلوقاتو له علم نه پټ شيان
فرښته	ملائکه، ملکه، فرشته
فطرت	دين، لاره
فکر	سوچ
قادر	توانا
قرباني	پسه يا بل حلال حيوان حلالول
کړو	اعمالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
کائنات	مخلوقات
کښېنته	ښکته
کښېږدي	کېږدي، کېدي، راولي
کفاره	د ګناه بدله، بدله، ګناه ورکونکې
ګاڼه	زيور
ګرځندويه	سیاحت کونکې، ګرځيدونکې
ګړندی	چابک، چټک، تېز
ګمراه	بې لارې
کوروالې کول	همبستری، جماع کول، يوځای کيدل
لاره	لياره
لانده	لامده
لټي	لټوالې، بيکاري
لخوا	له طرف نه
لمده	لنده، تږه
لمونځ	مونځ
له ما نه وګرځوې	له ما نه بچ کړې او ليرې کړې
لوړ	اوچت
لوړوي	اوچتوي
ما لره	ما ته
مابنام	بيګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ماغزه	مازغه
مایل	اوبنتونکي، میلان کونکي، خوبنونکي
مثل	مانند
مجادله	خصومت کول، جنګ کول
مخامخ کیدل	میلاویدل
مخکبنی	مخکي تلونکي، پیش روی
مرداری	د مړ حیوان لاش
مرو	مره کیږو
مربی	غلام
مستغني	بي پروا، بي نیازه
مسجد	جومات
مسه کول	مسح کول، په یو شي لاس تیرول، لاس راکاږل
مشرق او مغرب	شرق او غرب، ختیځ او لویدیځ
معبود	خدای، هغه څوک چي نور یي عبادت کوي
مقیم	په خپل کور او وطن کي، هغه څوک چي مسافر نه وي
مل	ملګری
ملائکه	فرشته، ملکه
منلړه	څغاسته
مه نیسه	مه مأخوذه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
مهاروونکي	تابعداره کونکي، کنترولونکي
موذن	بانګي، آذان کونکي
مينځه	وينزه، کنيزه
ناڅاپه	نابېره، ناګهانه
ناځيزه	لږه
ناوړه	بد، خراب
نظر کيدل	د چا د کتلو په وجه بد اثر لويدل
نغښتي	پراته، موجود
ننوتل	داخليدل
ننوتو	داخل شولو
نو	پس
نومړی	مذکور
نومولی دی	اينښودلی دی، بللی دی
نيکان	صالحان، نيک عملان
نيکي	ښيګړه
نېټه	تاريخ، وخت
هدايت	لارښوونه، رهنمايي
هرومرو	خامخا، ضرور، حتما
هله	هغه وخت
هميشني	دائم
هنګار	هنار، د خره آواز او رمباړه
وړ	مستحق، لائق

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
واره	اهل وعيال، بچيان
واچوي	وغورځوي
وازه	ددوو لاسونو د گوتو تر مينځ مسافي ته ويل كيږي، چې كله دواړه د يو مستقيم خط په شكل سره خلاص شي، او په عربي ورته «باع» وايي، او (۱۶۲) سانتي متر اوږدوالى لري.
وبخښه	وبښه، عفو كړه
وخښي	وخكي
وخوت	وخاته، پورته شو
ورژيږي	توى شي، محو شي
ورغوي	د لاس تلي
وروسته	روستو
وسپاره	حواله كړو
وغوښتل شي	دعوت شي
وَكَړَل شي	شنه كړل شي، ونالَول شي، نال كړې شي، كيښودل شي
ولاړ	پاڅيدلى
ولاړه	لاړه، ختمه شوه، ليرې شوه
ولوِست	ووايه
ووَتو	خارج شولو، بيِرون شولو
ويره	ډار، خطره، يره، بيره

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ويريږي	بيريږي، يريږي، ډاريږي
وينبته	وريبنتان
يوازي	تنها، يواځې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
د ژباړن* سریزه	۳
د مصنف سریزه	۵
د ذکر فضیلت	۷
۱- دخوب نه د پاڅیدو دعاګاني	۱۲
۲- د جامو اغوستلو دعا	۱۷
۳- دنوي جامې اغوستلو دعا	۱۷
۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا	۱۸
۵- دجامو ایستلو په وخت کې دعا	۱۸
٦- د اودس ماتې ځای ته د داخلیدلو دعا	۱۹
۷- د اودس ماتې ځای نه د وتلو دعا	۱۹
۸- داوداسه نه مخکې ذکر	۱۹
۹- د اودس نه وروسته دعا	۱۹
۱۰- د کور نه دوتلو ذکر	۲۰
۱۱- کور ته د نَنَوتلو* ذکر	۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢- مسجد ته د تللو دعا.. ٢٢
١٣- مسجد ته د ننوتلو دعا ٢٣
١۴- مسجد نه د وتلو دعا ٢۴
١٥-د آذان اوريدو ذكرونه.. ٢۴
١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا.......... ٢٦
١٧- د ركوع دعا ٣٣
١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا.. ٣۴
١٩- د سجدې دعا.. ٣٥
٢٠- د دوو سجدو په مينځ كي دعا ٣٨
٢١- د تلاوت د سجدې دعا.. ٣٨
٢٢- د تشهد دعا (التحيات).. ٣٩
٢٣- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود................ ۴٠
٢۴- په وروستي ناسته كي د سلام نه مخكي دعا................ ۴١
٢٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار.. ۴٨
٢٦- د استخارې د لمانځه دعا ٥۴
٢٧- د سهار او ما ښام اذكار.. ٥٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸- د خوب اذکار ٦۹
۲۹- پـــه خوب کي له يوې ډېي* نه بلي ډېي ته اوښتلو
دعا ۷۷
۳۰- پـــه خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ
کيدلو دعا... ۷۸
۳۱- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دی...... ۷۸
۳۲- د وترو د قنوت دعا ۷۹
۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر ۸۱
۳۴- د پريشانۍ او غم (لري کولو) دعا ۸۱
۳۵- د بي قرارۍ دعا ۸۳
۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا ۸۴
۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا........................ ۸۵
۳۸- د ښمن ته ښيرا* کول.................................. ۸٦
۳۹- د کوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي............ ۸۷
۴۰- څوک چي ايمان کي شک وکړي دهغه دعا.............. ۸۷
۴۱- دقرض اداء کولو دعا ۸۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کي د وسوسې دعا........................ ۸۹
۴۳- چا ته چي يو کار مشکل شي د هغه دعا........................ ۸۹
۴۴- څوک چي ګناه وکړي، هغه به داسي کوي........................ ۸۹
۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د لیري کولو دعاګاني ۹۰
۴۶- کلــه چي بي د خوښي خلاف کار پيښ شي، او يا له
کوم کار نه عاجز شي، داسي به وايي ۹۰
۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول،
او د هغې جواب........................ ۹۱
۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا ۹۲
۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا ۹۲
۵۰- د بيمار* د پوښتني کولو فضيلت........................ ۹۳
۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا ۹۳
۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته يادونه ۹۵
۵۳- چا ته چي مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا........................ ۹۵
۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا ۹۶
۵۵- مړي ته په جنازه کي دعا........................ ۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کې دعا ٩٩

٥٧- د تعزیت دعا ١٠٠

٥٨- د مړي ښخولو وخت کې دعا.............................. ١٠١

٥٩- د مړي ښخولو* وروسته دعا ١٠١

٦٠- د قبرونو د زیارت کولو دعا............................... ١٠٢

٦١- د بادِ (سیلۍ) الوتلو په وخت دعا ١٠٢

٦٢- د تالندي* دعا.. ١٠٣

٦٣- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني.............................. ١٠٣

٦٤- د باران اوریدو په وخت کې دعا............................ ١٠٤

٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا................................ ١٠٤

٦٦- د آسمان شین کیدو دعا................................... ١٠٥

٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا ١٠٥

٦٨- د روژه ماتي په وخت کې دعا............................... ١٠٥

٦٩- د ډوډۍ خوړلو نه مخکې دعا............................... ١٠٦

٧٠- له خوراک نه وروسته دعا ١٠٧

٧١- کوربه ته د میلمه دعا...................................... ١٠٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۲- څــوک چـــي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو
اراده وکړي، هغه ته دعا..۱۰۸
۷۳- د چا په کور کي د روژه مات په وخت کي دعا.........۱۰۸
۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه
ماته نکړي...۱۰۹
۷۵- کله چي روژه دار ته څوک ښکنځل* وکړي، نو دی
به داسي ورته وايي ۱۰۹
۷٦- د اولنۍ ميوې ليدو دعا.................................۱۰۹
۷۷- د ترَچيدلو* دعا..۱۱۰
۷۸- کله چي کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي............۱۱۰
۷۹- واده کونکي ته دعا..۱۱۱
۸۰- د واده کولو او سوَرلۍ* اخيستلو دعا ۱۱۱
۸۱- خپلي ښځي سره کوروالی* نه مخکي دعا..............۱۱۲
۸۲- د قهر او غوسې په وخت دعا ۱۱۲
۸۳- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا ۱۱۲
۸۴- د مجلس دعا..۱۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۵- د مجلس کفاره*..۱۱۳
۸۶- څوک چې چا ته ووايي: «غفر الله لک» نو هغه ته به
داسې وايي..۱۱۴
۸۷- څوک چې له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا............۱۱۴
۸۸- په څه چې د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي.........۱۱۴
۸۹- څوک چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»، هغه
ته به داسې وايي..۱۱۵
۹۰- څوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي، هغه ته دعا....۱۱۵
۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا ..۱۱۵
۹۲- له شرک نه د ويرې* دعا..................................۱۱۶
۹۳- هغه چا ته دعا چې تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فِيكَ» ۱۱۶
۹۴- د بد شګومۍ* بد ګڼلو دعا................................۱۱۶
۹۵- د سپرېدو دعا..۱۱۷
۹۶- د سفر دعا..۱۱۸
۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا....................................۱۱۹
۹۸- بازار ته ننوتلو دعا..۱۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹۹- د سپرلي غورځيدو په وخت دعا ۱۲۰

۱۰۰- د مسافر دعا مُقيم* ته ۱۲۱

۱۰۱- د مقيم* دعا مسافر ته ۱۲۱

۱۰۲- په سفر کي تکبير او تسبيح ۱۲۱

۱۰۳- د سهار* په وخت د مسافر دعا ۱۲۲

۱۰۴- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځای کي د کوزيدلو او ودريدلو دعا ۱۲۲

۱۰۵- د سفر نه د ستنيدو دعا ۱۲۳

۱۰۶- د خوشحالي او يا خواشيني کار پيښيدو په وخت کي دعا ۱۲۳

۱۰۷- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت ۱۲۴

۱۰۸- سلام خپرَول* ۱۲۶

۱۰۹- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي ۱۲۷

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا ۱۲۷

۱۱۱- په شپه کي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا ۱۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۲- ځوک چې دي ښکنځلي وي هغه ته دعا............۱۲۸
۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي..........۱۲۹
۱۱۴- کله چې د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي
وايي..................................۱۲۹
۱۱۵- په حج او عمره کې به مُحرم لبيک خنګه وايي........۱۳۰
۱۱۶- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل..۱۳۰
۱۱۷- د رکن يماني او حجر اسود په مينځ کې دعا..........۱۳۱
۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودريدو دعا...................۱۳۱
۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا..............................۱۳۳
۱۲۰- د مشعر حرام ذکر.................................۱۳۳
۱۲۱- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هرې شګې*
ويشتلو سره «الله اکبر» ويل..........................۱۳۴
۱۲۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پيښيدو په وخت دعا...۱۳۵
۱۲۳- چا ته چې خوشحالونکې خبر راشي، نو څه به کوي..۱۳۵
۱۲۴- ځوک چې په خپل بدن کې درد محسوس کړي څه
به کوي...................................۱۳۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢٥- په څه شي د نظر کيدو نه د ويري دعا ١٣٦
١٢٦- د ويري په حالت کي دعا.............................. ١٣٦
١٢٧- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ويل پکار دي ١٣٧
١٢٨- هغه څه چي د سركبنه* شيطانانو د مكر او چل دفع
كولو لپاره ويل كيږي.................................. ١٣٧
١٢٩- استغفار او توبه.. ١٣٨
١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا
الله»، او «الله اكبر» فضيلت............................. ١٤١
١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه.................... ١٤٦
١٣٢- د نېكيو او عامو آدابو څخه.......................... ١٤٧
په كتاب كي د ياګانو رسم الخط.......................... ١٤٩
ورته رسم الخطونه ١٤٩
د هجې د اختلاف په صورت كي د يو معنا لرونكو كلماتو
لست ١٥٠
د موضوعاتو فهرست ١٦٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف

الفقير إلى الله تعالى

د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة

عبد النافع زلال

بلغة «البشتو»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library